

اناجیل

درس
دوم

انجيل به روايت متی

THIRD MILLENNIUM

MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2018 by Third Millennium Ministries

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced in any form or by any means for profit, except in brief quotations for the purposes of review, comment, or scholarship, without written permission from the publisher, Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707.

Unless otherwise indicated all Scripture quotations are from the HOLY BIBLE, NEW INTERNATIONAL VERSION. Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 International Bible Society. Used by Permission of Zondervan Bible Publishers.

ABOUT THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Founded in 1997, Third Millennium Ministries is a nonprofit Christian organization dedicated to providing **Biblical Education. For the World. For Free.** In response to the growing global need for sound, biblically-based Christian leadership training, we are building a user-friendly, donor-supported, multimedia seminary curriculum in five major languages (English, Spanish, Russian, Mandarin Chinese, and Arabic) and distributing it freely to those who need it most, primarily Christian leaders who have no access to, or cannot afford, traditional education. All lessons are written, designed, and produced in-house, and are similar in style and quality to those on the History Channel®. This unparalleled, cost-effective method for training Christian leaders has proven to be very effective throughout the world. We have won Telly Awards for outstanding video production in Education and Use of Animation, and our curriculum is currently used in more than 192 countries. Third Millennium materials take the form of DVD, print, Internet streaming, satellite television transmission, and radio and television broadcasts.

For more information about our ministry and to learn how you can get involved, please visit <http://thirdmill.org>.

سرشناسه: اناجیل (درس شماره ۲: انجیل به روایت متی)

حق چاپ ترجمه فارسی این اثر برای انتشارات خدمات مسیحی هزاره سوم محفوظ است. هرگونه نسخه برداری، چاپ، توزیع و دخل و تصرف در این اثر بدون اجازه ناشر مطابق قانون حق مولف ممنوع و منوط به کسب اجازه رسمی از ناشر است. ارجاعات کتاب مقدسی از ترجمه قدیم و هزاره نو (انتشارات ایلام) و ترجمه مزده برای عصر جدید (انجمن متحد کتاب مقدس) گرفته شده است.

ii.

فهرست مطالب

(۱) مقدمه

(۲) پیشینه

نویسنده

دیدگاه سنتی
سرگذشت شخصی

مخاطب اولیه

مناسبت

تاریخ
موقعیت
هدف

(۳) ساختار و محتوا

مقدمه: پادشاه موعود

نسب‌نامه
روایت کودکی

انجیل ملکوت

ماشیح آمده بود
موعظه سر کوه

گسترش ملکوت

معجزات عیسی و عکس‌العمل‌ها
فرستادگان پادشاه

نشانه‌ها و مثل‌ها

نشانه‌ها و عکس‌العمل‌ها
مثل‌های ملکوت

ایمان و بزرگی

خودداری از ایمان به عیسی
بزرگی در خانواده ملکوت

مخالفت فعلی و پیروزی آینده

تشدید مخالفت
پیروزی آینده

اوج خدمت عیسی

کشمکش
شاگردی
پیروزی

(۴) مضامین اصلی

میراث عهد عتیق

نقل قول‌ها و اشارات تلمیحی
ملکوت آسمان
پادشاه موعود
رهبران بی‌ایمان یهود
فروتنی و تواضع

قوم خدا

کلیسا
خانواده خدا
رسالت

(۵) نتیجه‌گیری

انجیل به روایت متی

مقدمه

در سال ۱۹۱۹ آلبرت پادشاه بلژیک سراسر آمریکا را با قطار سیاحت می‌کرد. او کارشناس لوکوموتیو بود. پس روزی لباس راننده لوکوموتیو پوشید و حدود پانزده کیلومتر قطار را هدایت کرد. در ایستگاه بعدی، جمعیت خوشحال که دنبال پادشاه بودند، او را پیدا نکردند. مردم انتظار داشتند که پادشاه ظاهر به خصوصی داشته باشد و به طرز خاصی رفتار کند. برای همین بود که نتوانستند تشخیص بدهند مرد بلندقامتی که پیراهن پشمی به تن و کلاه رانندگان قطار را به سر داشت، در واقع پادشاه بلژیک بود.

انجیل متی، از یک لحاظ، داستان مشابهی را بازگو می‌کند. داستان یک پادشاه یعنی عیسی، همان پادشاه یهود. اما بسیاری در روزگار او، او را نشناختند چون ظاهرش آنگونه که مردم انتظار داشتند نبود و آنگونه که انتظار داشتند عمل نکرد. او پادشاهی از نوع متفاوت بود.

این درس دوم از مجموعه اناجیل است. این درس را «انجیل به روایت متی» نامگذاری کردیم چون توجه خود را بر اولین انجیل یعنی متی معطوف خواهیم کرد.

این درس از انجیل متی را به سه بخش تقسیم کردیم. اول، پیشینه کتاب متی را مورد ملاحظه قرار می‌دهیم. دوم، ساختار و محتوای آن را بررسی خواهیم کرد. سوم، نگاهی خواهیم انداخت به مضامین اصلی انجیل متی. اجازه بدهید با پیشینه انجیل متی کار را شروع کنیم.

پیشینه

خیلی‌ها سوال می‌کنن: «چرا من باید این همه چیز دربارهٔ پس‌زمینه کتاب مقدس بدونم؟ نمی‌شه فقط یک ترجمه خوب از کتاب مقدس بخونم و معناشو بفهمم؟» منظور من از این گفته اینه که یک متن بدون زمینه فقط دستاویزی است برای اینکه هر معنایی بخواین ازش بگیرین. مشکل اینجاست که متن‌های قدیمی در انواع خاصی از تاریخی، ادبی، بلاغی، باستان‌شناسانه، زمینه مذهبی ارائه شده و همهٔ آن متن‌ها با متن‌های ما فرق دارن. یک بار کسی گفت: «گذشته مثل یک کشور خارجی می‌مونه، کارها رو اونجا جور دیگری انجام میدن». گذشته با حال خیلی فرق داره و بزرگترین مانعی که در برابر ناهماهنگی ترتیب تاریخی، یعنی، انتقال همهٔ فرضیات امروزمان به گذشته داریم، مطالعه دقیق محتوای کتاب مقدسه.

- دکتر بن ویتزینگتن

وقتی کتاب‌های کتاب‌مقدس را با دقت تفسیر می‌کنیم، درک مسایل مربوط به پیش‌زمینه مثل اینکه نویسنده کیه و زمینه تاریخی چیه، اهمیت داره چون وقتی نویسنده‌ها کتاب‌ها را می‌نویسن، فرض رو بر این می‌گیرند که مخاطب اونها در همان فرهنگ غالب زندگی میکنه و این یه امر مسلم برای اونهاست که خوانندگان اونها کمابیش آگاهی وسیع‌تری به گفته‌های اونها دارند. بنابراین، وظیفه ما، در این شرایط، اینه که ببینیم که نویسنده کیه، فرهنگ او چیه تا بتونیم براساس فرهنگ و تاریخ جامع‌تر درک بهتری داشته باشیم و بتونیم بعضی از فرضیات و واقعیات موجود را شرح بدیم.

- دکتر جیمیز همیلتون

ما درباره پیشینه انجیل متی در سه مرحله بحث خواهیم کرد. اول، درباره متی به عنوان نویسنده اثر سخن خواهیم گفت. دوم، در مورد خوانندگان اولیه متی حرف خواهیم زد و سوم، نگاهی خواهیم انداخت به موقعیت یا شرایطی که متی در آن انجیل خود را نوشته است. اجازه دهید اول به موضوع نویسنده این انجیل پردازیم.

نویسنده

هر وقت کتاب، نامه یا هر نوشته دیگری را مطالعه می‌کنیم، شناخت نویسنده بسیار مفید خواهد بود. بالاخره، هر چه بیشتر درباره یک نویسنده و متن او بدانیم، آمادگی بیشتری برای درک دیدگاه و منظور او خواهیم داشت. این مطلب در مورد مطالعه کتاب‌مقدس نیز صدق می‌کند. هر چه بیشتر در مورد نویسندگان کتاب‌مقدس بدانیم، در درک تعالیم‌شان آمادگی بیشتری پیدا می‌کنیم. بنابراین، در حین مطالعه انجیل متی، یکی از اولین سوالاتی که لازم است پرسیم این است که: «چه کسی کتاب را نوشته است؟»

ما نویسنده انجیل به روایت متی را در دو مرحله مورد بررسی قرار خواهیم داد. اول، این نظریه سنتی را که متای رسول، که یکی از دوازده شاگرد اولیه عیسی بود، این کتاب را نوشته، اثبات خواهیم کرد. دوم، تاریخچه شخصی متی را بررسی خواهیم کرد. اجازه دهید با این نظریه سنتی که این کتاب توسط متی نوشته شده کار را شروع کنیم.

دیدگاه سنتی

فکر می‌کنم که به قطع می‌شود ادعا کرد که متی، متای رسول، واقعا نویسنده انجیل متی بوده - گرچه بعضی از محققین در این مورد شک دارن. یک نکته این است که: ما می‌دونیم که آباء کلیسای اولیه خیلی شکاک بودند - در حقیقت، این واقعا یک جور دست کم گرفتن اونهاست - اونها کاملا مخالف پذیرفتن اسناد جعلی به عنوان آثار

قانونی یا قانونی معتبر مناسب برای مجموعه الهامی کتاب مقدس بودند. ثانیاً، روایت موازی سنتی دیگری راجع به نویسندگی متی مطلقاً وجود ندارد. تنها روایتی که داریم اینه که متی این کتاب را نوشته. ثالثاً، اگر کلیسای اولیه می‌خواست که اسم یک نفر را به هر علتی غیر از دلایل تاریخی به این کتاب نسبت بده، فقط یک اسم جعل کنن، یا با انداختن قرعه، اسم یکی از شاگردان را انتخاب کنن تا به این کتاب نسبت بدن، متی انتخاب ضعیفی بود. چون متی باجگیر بود. او حرفه‌ای را دنبال می‌کرد که قوم یهود کاملاً اون رو خوار می‌شمرد. با این حال انجیل متی، انجیلی است که برای خوانندگان یهودی نوشته شده و تلاش می‌کنه تا آنها را متقاعد کنه که عیسی همان ماشیحه. پس ما با انجیلی روبرو هستیم که برای یهودیان نوشته شده تا اونها رو متقاعد کنه که عیسی ماشیحه و سوال اینجاست که متی را انتخاب کردن تا نویسنده انجیل باشه؟ اصلاً منطقی به نظر نمی‌رسه. تنها دلیلی که اونها متی را به این انجیل نسبت دادن این فرضه که دلیل خوب و قوی داشتن که باور کنند متی واقعا این انجیل رو نوشته.

- دکتر استیو کوون

این نظریه سنتی که متی اولین انجیل را نوشته است، از قرون اولیه کلیسا نشئت می‌گیرد. در همه نسخه‌های قدیمی عنوان دار این انجیل، اسمی که به کتاب نسبت داده شده متی و فقط متی است. ما هیچ مدرکی نداریم که این انجیل، هرگز بدون ضمیمه شدن نام متی به آن در میان کلیساها منتشر شده باشد.

یکی از اولین افرادی که نخستین انجیل را به متی نسبت داد پاپیاس از اهالی هیراپولیس بود. پاپیاس از اواخر قرن اول تا قرن دوم زندگی می‌کرد. از او گفته‌هایی در دست داریم که نقطه نظرانی از دوران اولیه کلیسا را ارائه می‌کند.

یوسیپوس مورخ تاریخ کلیسا و از اهالی قیصریه، که حدود ۳۲۵ بعد از میلاد نوشته است، اظهارات پاپیاس درباره نویسنده انجیل متی را در اثر خود به نام تاریخ کلیسا جلد ۳، فصل ۳۹، بخش ۱۶ ثبت کرده است:

متی قول و سخن انبیا را در یک چیدمان منظم قرار داد.

در اینجا می‌بینیم که در اوایل قرن دوم، پاپیاس انجیل را به متی نسبت داد. همچنین قابل توجه است که یوسیپوس از پاپیاس نقل قول کرد تا نظریه خود درباره اینکه متی نویسنده اولین انجیل بوده را ثابت کند.

یکی دیگر از پدران اولیه کلیسا - ایرنیوس از اهالی لیون - که حدود ۱۸۰ بعد از میلاد می‌زیست، نیز اولین انجیل را به متی نسبت داده است. به آنچه در اثر خود به نام دعوی علیه فرقه‌های کذبه، جلد ۳، فصل ۱، بخش ۱ نوشته، گوش کنید:

در زمانی که پطرس و پولس در روم موعظه می‌کردند و اساس کلیسا را بنیان می‌نهادند، متی نیز انجیلی مکتوب در میان عبرانیان، به گویش خودشان منتشر کرد.

ترتولیان اندکی بعد، از ۱۵۵ تا ۲۳۰ بعد از میلاد زندگی می‌کرد. او نویسندگی متی را در اثر خود به نام رسالهٔ ضد مارسیونی، جلد ۴، فصل ۲، تصدیق کرد:

از این رو، در میان رسولان، یوحنا و متی، اول ایمان را در ما القا نمودند... بعدا لوقا و مرقس آن را تجدید نمودند.

مطابق عقیدهٔ ایرنیوس و ترتولیان، متی این انجیل را نوشته است. نظر آنها با نظر کلیسای اولیه یکسان بود. اینکه متی انجیل اول را نوشته به عنوان امری مسلم پذیرفته شده بود.

مهم است بدانیم که این ادعاهای اولیه دربارهٔ نویسندگی متی، با گمنامی نسبی متی تحکیم شدند. احتمالا اگر کلیسا یا هر شخص دیگری خواسته باشد با نسبت دادن آن به یکی از حواریون منتخب خودشان به انجیل اعتبار بدهند، شاید یکی از برجسته‌ترین حواریون را انتخاب می‌کردند. اما خیلی به ندرت در اناجیل از متی نام برده شده است. این موضوع نسبت دادن نادرست نام او به این انجیل را دور از ذهن می‌کند.

قبل از هر چیز باید اهمیت شهادت شاهدان عینی در قرن اول را درک کنیم. شهادت شاهد عینی بسیار محترم شمرده می‌شد و ادعای هیچ شاهد عینی همینطوری پذیرفته نمی‌شد. تقریبا، به قولی، این نقل قول‌ها در حکم مجموعه‌ای از گفته‌های مقدس دربارهٔ اتفاقات به حساب می‌آمد. ما این رو هم می‌دونیم که در اوایل قرن دوم، شخصی به اسم «پاپیاس» نوشته که انجیل متی را متای رسول نوشته. پاپیاس به خاطر دورهٔ زمانی زندگیش به احتمال زیاد حواریون را به طور مستقیم می‌شناخته. آخرین دلیلی که داریم برای اینکه مطمئن باشیم که انجیل متی توسط خود متای رسول نوشته شده اینه که گرچه اسم متی در متن انجیل متی ذکر نشده ولی حقیقت اینه که انجیل متی از اولین نگارش هرگز بدون همراهی نام متای رسول به عنوان نویسنده و مرجع آن دست به دست نشده. - کشیش مایکل گلودو

البته بعضی از محققین منتقد امروزی تردید دارند که متای رسول اولین انجیل را نوشته باشد، همانطور که بسیاری از نقطه‌نظرات تاریخی دیگر دربارهٔ هویت نویسندگان کتاب مقدس را مورد سوال قرار داده‌اند. اما روی هم رفته نقطهٔ قوت شهادت دیرینه بر متی به عنوان نویسندهٔ این انجیل همراه با فقدان کامل هر چالش دیرین دیگر، دلیل محکمی به ما می‌دهد که باور کنیم او این کتاب را نوشته است.

حال که این نظریه سنتی مبنی بر اینکه متی انجیل اول را نوشته، بررسی کردیم باید به سرگذشت شخصی متی برگردیم.

سرگذشت شخصی

کتاب مقدس درباره حقایق مهم زندگی شخصی متی خیلی کم به ما می‌گوید. به طور مثال، اشاره می‌کند که او هم یهودی و هم باجگیر بود. ما هر دو مسئله را مورد بررسی قرار خواهیم داد و با این حقیقت که متی یک یهودی بود کار را آغاز می‌کنیم.

میراث و سنت یهودی متی به چندین روش نشان داده شده است یکی آنکه، او یکی از دوازده شاگرد عیسی بود، که همگی آنها یهودی بودند. دیگر این که متی نامی یهودی داشت. خود نام متی یک اسم یهودی است که از عهد عتیق به زبان عبری گرفته شده است. و نام دیگر او لاوی که در مرقس ۲: ۱۴ و لوقا ۵: ۲۸ آن را می‌یابیم، اسم یکی از قبایل اسرائیل بود. بنابراین هر دو نام نشان می‌دهند که متی یهودی است. گزارش مسیحیان اولیه درباره اینکه او به زبان عبری نوشته نیز شاید دلالت بر اصل و نسب یهودی متی داشته است.

میراث و سنت یهودی متی در درک انجیل او پیش زمینه‌ای مهم است چون به ما کمک می‌کند تاکیدات یهودی واضح او را تفسیر کنیم. ما بعداً در این درس به صورت مفصل ماهیت یهودی این انجیل را مطالعه خواهیم کرد. فعلاً فقط به ذکر یک نمونه اکتفا می‌کنیم.

در متی ۱۵: ۲۴، متی گزارش می‌دهد که عیسی اعلام کرد:

فرستاده نشده‌ام مگر به جهت گوسفندان گمشدهٔ خاندان اسرائیل. (متی ۱۵: ۲۴)

متی، بیشتر از هر انجیل دیگری، تأکید می‌کند که عیسی به طور خاص برای قوم اسرائیل آمده است.

علاوه بر میراث و سنت یهودی متی، نکتهٔ دیگری از زندگی او این است که بدانیم او یک باجگیر بود. در قرن اول، بسیاری از یهودیان در فلسطین به نفع امپراتور روم باج می‌گرفتند. بعضی از این باجگیران بابت کالاهایی که از منطقه‌ای به منطقه دیگر جابه‌جا می‌شد گمرک می‌گرفتند. آنها کارآفرینان غیردولتی بودند که بابت امتیاز جمع‌کردن مالیات به حاکمان پول می‌پرداختند و با افزودن مالیاتی که از مردم جمع می‌کردند سود می‌بردند. در نتیجه، این باجگیران به چشم اخاذان و دزدان دیده می‌شدند و این نگاه اغلب درست بود.

به این دلیل، باجگیران یهود در نظر هموطنان شان به دو دلیل گناهکار بودند. اولاً، آنها نمایندگان نیروهای اشغالگر رومی و مورد نفرت بودند و ثانیاً، قوم خودشان را به خاطر منافع شخصی غارت می‌کردند. در حقیقت به قدری حقه‌باز و غیر قابل اعتماد به نظر می‌رسیدند که نوشته‌های اولیه منسوب به معلمین یهود، آنها را از شهادت دادن در دادگاه یهودی منع می‌کرد. و از این گذشته، دروغ گفتن به باجگیران امری قابل قبول بود و حتی به عنوان عملی علیه باجگیران ستوده می‌شد.

به روشی که متی دعوت خود را از جانب عیسی در متی ۹:۹-۱۰ مطرح کرد گوش کنید:

چون عیسی از آنجا می‌گذشت مردی را مسمی به متی به باج گاه نشسته دید. بدو گفت «مرا متابعت کن» در حال برخاسته از عقب وی روانه شد. و واقع شد چون او در خانه به غذا نشسته بود که جمعی از باجگیران و گناهکاران آمده با عیسی و شاگردانش نشستند. (متی ۹: ۹-۱۰)

متی در توصیف خود بسیار بی‌پرده بود و علناً قبول کرد که در روزگار عیسی او و سایر باجگیران همدست گناهکاران بودند. با انجام این کار متی خود، عیسی و انجیل نوشته شده به وسیله خودش را از رهبران یهود جدا کرد. برای مثال به روشی که عیسی در متی ۲۱: ۳۱-۳۲ رهبران یهود را سرزنش کرد گوش کنید:

...هر آینه به شما می‌گویم که باجگیران و فاحشه‌ها قبل از شما داخل ملکوت خدا می‌گردند. زانرو که یحیی از راه عدالت نزد شما آمد و بدو ایمان نیاوردند اما باجگیران و فاحشه‌ها بدو ایمان آوردند و شما چون دیدید آخر هم پیشیمان نشدید تا بدو ایمان آورید. (متی ۲۱: ۳۱-۳۲)

شاید رغبت متی برای صحبت علنی درباره سرگذشت شخصی گناه‌آلودش نیز به یکی دیگر از تاکیدات انجیل او مربوط باشد که بعداً در این درس به دقت مورد بررسی قرار خواهد داد. متی بیشتر از هر انجیل‌نویس دیگری بر این حقیقت که عیسی پادشاهی فروتن بود که پیروانش را به فروتنی دعوت می‌کرد تاکید کرد. متی با اعتراف به گذشته‌اش، نیاز خودش را به فیض، آزادانه پذیرفت و تمایلش برای پیروی پادشاهی که او را فراخوانده و متحول کرده بود، علناً اعلام کرد. عیسی او را از یک خادم گناهکار هیروودیس به یک خادم فروتن انجیل ملکوت آسمان تبدیل کرد.

در زندگی ما، فروتنی باید مثل این باشه که وقتی اتفاقات خوبی هم برای دیگران و هم برای خودمان می‌افته، شاد و خوشحال باشیم. اما وقتی دیگران پیشرفت می‌کنن یا در چیزی به شهرت می‌رسن یا کارشان به نتیجه می‌رسه از

اون بابت خوشحال می‌شیم؛ خدا رو به خاطر اون شکر می‌کنیم و می‌خوایم خدا را جلال بدیم و از او به بهترین نحو تشکر کنیم؛ می‌خوایم که بیش از هر چیز برای او زندگی کنیم نه برای خودمان. بنابراین فروتنی یعنی اینطور شدن نه اینکه در پی این باشیم که خواسته‌های خودمون برآورده بشن، بلکه قبل از همه چیز، اراده خدا به انجام برسه، حالا چه به واسطه شخص دیگر، چه به واسطه من.

- دکتر جان مک‌کینلی

حال که به این نتیجه رسیده‌ایم که این نظریه سنتی که متی اولین انجیل را نوشته، صحت دارد و کمی با سرگذشت شخصی او آشنا شدیم، هویت خوانندگان اولیه متی را بررسی خواهیم کرد.

مخاطب اولیه

متی خوانندگان اولیه خود را دقیقاً مشخص نمی‌کند، اما همانطور که خواهیم دید چند سر نخ درباره آنها به ما می‌دهد. به نظر می‌رسد که انجیل متی در درجه اول برای مسیحیان یهودی نوشته شده است. همانطور که در درس قبل اشاره کردیم، همه اناجیل به طور خاص برای خوانندگان مسیحی نوشته شده‌اند اما چندین تاکید در انجیل متی آن را به طور خاص مناسب خوانندگان مسیحی با پیشینه یهودی کرده است. برای مثال، متی بیشتر از هر انجیل نویس دیگری از عهد عتیق نقل قول آورده است. او بارها تحقق پیشگویی‌های عهدعتیق از طریق عیسی را خاطر نشان کرده است. او به طور خاص تاکید کرد که عیسی همان ماشیح پادشاه بود که یهودیان قرن‌ها منتظرش بودند. تاکید او بر موضوعات مربوط به یهود همچنین در کشمکش‌های عیسی با رهبران بی‌ایمان یهود نیز به چشم می‌خورد و متی آن را با جزئیات بیشتری نسبت به دیگر نویسندگان انجیل شرح داد. همچنین متی بیشترین توجه را به رابطه عیسی با احکام عهدعتیق، به ویژه به عنوان خداوند آن احکام، معطوف کرده است.

بعدا در این درس با جزئیات بیشتری روی بعضی از این تاکیدات نگاه خواهیم کرد. بنابراین در این مرحله، فقط دو مثال ذکر می‌کنیم که نشان می‌دهد متی برای خوانندگان یهودی نوشته است و از به کار بردن عبارت «ملکوت آسمان» توسط متی شروع می‌کنیم.

در درس قبلی، متوجه شدیم که هر چهار انجیل با موضوع ملکوت خدا یکپارچه شده‌اند اما متی به ندرت عبارت «ملکوت خدا» را به کار می‌برد. در عوض، او معمولاً از عبارت «ملکوت آسمان» استفاده می‌کند. انجیل متی تنها کتاب در کتاب مقدس است که این اصطلاح را به کار می‌برد. همانطور که مشاهده کردیم هر دو عبارت معنی یکسانی دارند.

یهودیان به خاطر حرمتی که برای خدا قایل بودند غالباً از به کار بردن نام الاهی او یا هر چیز شبیه به آن خودداری می کردند، طوری بود که آنها به طور اتفاقی نام خدا را بیهوده به کار نمی بردند. یکی از روش هایی که آنها برای نگفتن نام خدا به کار می بردند این بود که کلمه «خدا» را با کلمه «آسمان» جایگزین می کردند و این دقیقاً همان کاری بود که متی هنگامی که از عبارت «ملکوت آسمان» استفاده کرد، انجام داد. وقتی که عبارات مشابه در اناجیل همنا را با هم مقایسه می کنیم، می بینیم که جایی که دیگر نویسندگان انجیل از لغت «ملکوت خدا» استفاده کردند متی از عبارت «ملکوت آسمان» استفاده کرده است.

متی از عبارت «ملکوت آسمان» استفاده کرد. تقریباً متی همیشه از عبارت «ملکوت آسمان» در انجیل خود به جای آنچه در سایر اناجیل به عنوان «ملکوت خدا» اشاره شده، استفاده می کند. فکر می کنم در دو جا متی عبارت «ملکوت خدا» را به کار می بره اما به این خاطر که متی یک نویسنده یهودی است، یک یهودی ایماندار به مسیح، و برای یهودیان نام خدا تقریباً چیز بسیار مقدسیه. بنابراین به کار بردن عبارت «آسمان» روش دیگری برای اشاره به خدا است. ما در انجیل دیگری می خونیم: «نسبت به آسمان و نسبت به زمین گناه کرده ام» یعنی «نسبت به خدا گناه کردم» و اشکال کار اینه که وقتی عبارت «ملکوت آسمان» را می شنویم، اون رو درست درک نمی کنیم و فکر می کنیم: «آهان، منظور اینجا آسمانی یا فرازمینه.» ملکوت آسمان رو همیشه درک کرد. اما در اصل، او درباره ملکوت خدا حرف می زد. با این فکر که خدا حالا واقعا به واسطه عیسی مسیح، پادشاه این جهان شده، بنابراین خطری واقعی مسیحیان آینده را تهدید می کند که «ملکوت آسمان» را به درستی درک نکنند. عیسی در واقع می گوید خدا پادشاه است و به واسطه من پادشاه می شود.

- دکنتر پیتر واکر

به گزارش مرقس درباره مثل دانه خردل در مرقس ۴: ۳۰-۳۱ گوش کنید.

به چه چیزی ملکوت خدا را تشبیه کنیم و برای آن چه مثل بزنیم. مثل دانه خردلی است که وقتی که آن را بر زمین کارند کوچک ترین تخم های زمینی باشد. (مرقس ۱۴: ۳۰-۳۱)

اینجا مرقس از فرم عادی عبارت، ملکوت آسمان، استفاده کرد. اما به نسخه متی از این مثل در متی ۱۳: ۳۱ گوش کنید.

[عیسی] مثل دیگری به آنها گفت: ملکوت آسمان مثل دانهٔ خردلی است که شخصی گرفته در مزرعهٔ خویش کاشت.
(متی ۱۳: ۳۱)

وقتی متی همین واقعه را روایت کرد، از واژهٔ «ملکوت آسمان» در جایی که مرقس عبارت «ملکوت خدا» را به کار برده بود، استفاده کرد.

وقتی آن چیزی را که متی اون رو ملکوت آسمان می‌خونه را با جاهای دیگری که مرقس و لوقا همین عبارت را دارن و بهش ملکوت خدا میگن مقایسه کنین، این یکی از راه‌های قطعی برای فهمیدن این نکته است که همهٔ این عبارات مرجع مشابهی دارن و هر دو به یک چیز اشاره می‌کنند. خُب، وقتی شما متی رو می‌خونید، روی هم رفته، خواهید دید که یک موضوع اصلی داره، مقایسه خدا در آسمان با انسان بر روی زمین یعنی راه خدا برای برقراری ملکوت، که متی اون رو ملکوت آسمان می‌خونه و شیوهٔ انسان درباره حکومت و سلطنت و رفتار و کردار نسبت به یکدیگر را که می‌تونیم اون رو ملکوت این جهان بنامیم. و برای متی حرف زدن دربارهٔ ملکوت آسمان روش بسیار قدرتمندی برای اوست که تفاوت بین چیزهای فقط این دنیایی رو با پدر ما در آسمان که حکومت و سلطنت می‌کنه و وعده داده دوباره برمی‌گرده احساس کنه. بنابراین ویژگی ملکوت آسمان در زبان متی اینه که به ما اجازه می‌ده فرق بین سلطنت خدا را که خواهد آمد و همهٔ سلطنت‌ها و حکومت‌ها و رفتارهای روی این زمین را احساس کنیم و بچشیم که بین این دو واقعیات تفاوتی وجود داره و متی با به کاربردن «ملکوت آسمان» به ما کمک می‌کنه که احساس کنیم و بچشیم و چشم انتظار زمان آمدن ملکوت آسمان باشیم.

- دکتر جاناتان پنینگتون

بسیاری از محققان بر این باورند که متی روش مسیح برای صحبت با مردم یهود را ادامه داد و مرقس و سایر نویسندگان عهد جدید عبارت «ملکوت خدا» را به کار بردند تا منظور عیسی را برای عموم خوانندگان روشن کنند. اما اگر این درست باشد یا نه، کاربرد عبارت «ملکوت آسمان» توسط متی وزنه‌ای بر این نظر که خوانندگان اولیهٔ او یهودی بودند، اضافه می‌کند.

جنبهٔ دیگر انجیل متی که به خوانندگان یهودی اشاره می‌کند این است که متی فرض می‌کند که خوانندگان او معلومات زیادی دربارهٔ سنت یهود دارند. برای مثال فقط ، در ۱۵: ۱-۲ ، متی این واقعه را شرح می‌دهد:

آنگاه کاتبان و فریسیان اورشلیم نزد عیسی آمده گفتند چونکه شاگردان تو از تقلید مشایخ تجاوز می‌نمایند زیرا هرگاه نان می‌خورند دست خود را نمی‌شویند (متی ۱۵: ۱-۲).

مرقس همین داستان را در انجیل خود ۷: ۱-۵ آورد. اما مرقس به این آیه، توضیحی دربارهٔ سنت یهودیان در مورد شستن دست اضافه کرد تا خوانندگان رومی این سنت را درک کنند. متی احساس می‌کرد که خوانندگانش نیازی به این توضیحات ندارند.

حال، با فرض اینکه متی برای خوانندگان یهودی نوشته است، ویژگی در انجیل او وجود دارد که بی‌مورد به نظر می‌رسد. در چند نمونه، متی صحبتِ عیسی به زبان آرامی را نقل کرد و بعد آن کلمات آرامی را به زبان خوانندگانش ترجمه کرد.

برای مثال به این کلمات در متی ۲۷: ۴۶ گوش کنید.

...عیسی به آواز بلند صدا زده گفت: «ایلی ایلی لما سبقتنی» یعنی «الاهی الاهی مرا چرا ترک کردی.» (متی ۲۷: ۴۶)

چندین توضیح برای اینکه چرا متی با وجودی که خوانندگان اولیهٔ او عمدتاً یهودی بودند ولی این روش نوشتاری را انتخاب کرده، وجود دارد.

اول اینکه، گرچه خوانندگانش عمدتاً یهودی بودند اما منحصرآ یهودی نبودند. بنابراین شاید او این ترجمه را برای غیریهودیان که در میان خوانندگان وجود داشته، نوشته است. دوم اینکه، خوانندگان متی ممکن است شامل افرادی خارج از فلسطین بوده باشند که زبان آرامی را نمی‌فهمیدند و سوم، شاید متی این اطلاعات را به سادگی از منبع دیگری کپی برداری کرده است. برای مثال، ترجمه‌ای که در متی ۲۷: ۴۶ وجود دارد. در مرقس ۱۴: ۳۴ نیز به چشم می‌خورد که شاید متی از آن به عنوان مرجع استفاده کرده است.

در هر صورت، وزنۀ شواهد قویاً نشان می‌دهد که متی انجیلش را عمدتاً برای مسیحیان یهودی نوشت تا با اشاره به بسیاری از موضوعاتی که اهمیت ویژه‌ای برای آنها داشت، ایمان‌شان را به عیسی تقویت کند.

حال که ما در مورد نویسندۀ و خوانندگان انجیل اول تحقیق کردیم، آماده بررسی موقعیت نگارش آن

هستیم.

مناسبت

وقتی دربارهٔ موقعیت یک کتاب حرف می‌زنیم، چندین مورد که به پیش‌زمینهٔ تاریخی آن بستگی دارد را در ذهن داریم – چیزهایی مثل تاریخ، مکان نگارش آن، مکان خوانندگان مورد نظر و هدفی که به خاطر آن نوشته شده است. دانستن زمان، مکان، اینکه برای چه کسانی و چرا یک کتاب نوشته شده اطلاعات زیادی دربارهٔ متن آن به ما می‌دهد. این به ما کمک می‌کند تا جایگاه تاریخی، دستور زبان و واژگان، مذهب و مفروضات اجتماعی و روش‌های بلاغی آن را درک کنیم و هر کدام از این اطلاعات به ما کمک می‌کنند کتاب را بفهمیم و به صورت عملی به کار بندیم.

ما سه جنبه از موقعیت نوشتاری انجیل متی را بررسی خواهیم کرد. اول، تاریخ نگارش آن؛ دوم، مکان نویسنده و خوانندگان آن و سوم، هدف متی از نوشتن آن. اجازه دهید با تاریخ انجیل متی شروع کنیم.

تاریخ

اولاً همانطور که اکثر محققان معتقدند، احتمالاً متی از انجیل مرقس به عنوان مرجع خود استفاده کرده است. چنانکه در درس بعد خواهیم دید احتمال دارد مرقس در حدود ۶۴ بعد از میلاد نوشته شده باشد. پس اگر این امر صحت داشته باشد، نزدیک‌ترین تاریخی که متی نوشته شده باشد، حدوداً اواسط تا اواخر قرن ۶۰ میلادی خواهد بود.

ثانیاً، متی حواری یا شاگرد عیسی بود. این بدان معنا است که زمانی که در حدود ۳۰ بعد از میلاد به خدمت دعوت شد، مرد مسنی بود. پس آخرین تاریخی که می‌تواند آن را نوشته باشد حدوداً اواخر قرن اول است. مگر اینکه متی به طور غیرطبیعی طولانی عمر کرده باشد.

این امر به ما دامنهٔ زمانی نسبتاً وسیعی می‌دهد که ممکن است متی در آن دوره این را نوشته باشد. اما می‌توانیم با توجه به جزئیات خاصی در نوشتهٔ متی این دامنه زمانی احتمالی را محدود کنیم. متی بارها به کنیسه اشاره کرد و همچنین به صدوقیانی که ارتباط نزدیکی با آن داشتند. بعضی از این اشارات تا حد زیادی تاریخی هستند، اما تعداد کمی از آنها به ما می‌گویند که هم کنیسه و هم صدوقیان هنوز نقش مهمی در زمان نوشته شدن متی داشتند. از آنجا که کنیسه در سال ۷۰ بعد از میلاد ویران شد، این اشارات فرض نوشته شدن متی قبل از این زمان را معقول‌تر نشان می‌دهد.

به استناد همهٔ شواهد، این نتیجه بهتر به نظر می‌رسد که متی انجیلش را در اواخر قرن ۶۰ نوشته باشد. شاید حدود ۶۷ یا ۶۸ بعد از میلاد. قطعیت در این موضوع امکان ندارد. خوشبختانه با اینکه دانستن تاریخ تقریبی زمان نگارش مفید است، اما تاریخ دقیق انجیل او برای تفسیر تعالیمش به ندرت دارای اهمیت است و گاهی اصلاً مهم نیست.

حال که تاریخ نگارش این انجیل را بررسی کردیم، بیایید به سوال موقعیت جغرافیایی نویسنده و خوانندگان بپردازیم.

موقعیت

ما باید این موضوع را با توجه به بحث‌های محققان دربارهٔ موقعیت این انجیل شروع کنیم تا با کوتاه‌نظری و تعصب نتیجه‌گیری نکنیم. در هر صورت چندین تفسیر قابل توجه وجود دارد.

در ابتدا، از آنجا که متی عمدتاً برای مسیحیان یهودی نوشته، به احتمال زیاد مخاطبانش در منطقه‌ای با جمعیت قابل توجهی از یهودیان بودند. فلسطین یکی از احتمالات بدیهی است چون که آنجا سرزمین اجدادی یهودیان بود و به خاطر اینکه در آنجا متمرکز شده بودند.

اما بخش‌هایی از سوریه هم جمعیت قابل توجهی از یهودیان داشت و ایگنایتوس که اسقف آنتیوخوس در سوریه بود، از اولین پدران کلیسا بود که در انجیل متی تبحر داشت. به همین دلیل تعدادی از محققان بر این نظرند که متی برای ایمانداران در آنتیوخوس سوریه نوشته شده است.

البته این احتمال را نمی‌توان نادیده گرفت که او با نوشتن برای یهودیان مسیحی مخاطبان بیشتری را در منطقهٔ مدیترانه مد نظر داشته است.

فلسطین، سوریه یا هر منطقهٔ دیگر با جمعیت قابل توجهی از یهودیان در امپراتوری روم می‌توانست مقصد مناسبی برای انجیلی با ماهیت شدیداً یهودی مثل انجیل متی باشد.

طی قرن اول میلادی، قوم یهود در بیشتر جاهای امپراتور روم و حتی تا خاور دور هم پراکنده شده بودند. این به مدت‌ها پیش بر می‌گردد. از زمان تبعید امپراتور بابل، یهودیانی خارج از سرزمین فلسطین زندگی می‌کردند. و ظاهراً اونها به زندگی در همانجا در خاور دور ادامه دادند یعنی منطقهٔ بین‌النهرین یا همان عراق امروزی. بعداً به سوریه، دمشق، اومدند و بعد پراکندگی قومی به وجود اومد یا همان کلمهٔ دایاسپورا که به پراکندن یهودیان اطلاق میشه. خُب، این پراکندگی به خاور دور تا آسیای میانه، ترکیه امروزی، و تا روم که جمعیت یهود آنجا در کنار رودخانه تیبر در روم گسترش پیدا کرد - شمال آفریقا را هم نباید فراموش کنیم. ما در اناجیل درباره شمعون قیروانی می‌خوانیم که از شمال آفریقا به اورشلیم اومد. پس تصورش را بکنید کل نیمهٔ شرقی امپراتور روم تا خاور دور جاهایی بود که یهودیان در آنجا زندگی می‌کردن.

- دکتر پیتر واکر

حالا که هم درباره تاریخ و هم مکان انجیل متی حرف زدیم می‌توانیم هدف متی از نوشتن انجیلش را بررسی کنیم.

هدف

به طور کلی، متی این کتاب را نوشت چون پیشینه واقعی اینکه عیسی که بود و چه کار کرده بود خیلی مهم بود. اما او اهداف مهم‌تر و مشخص‌تری هم داشت. مخصوصاً اینکه برای مسیحیان یهودی نوشت تا ایمان آنها را به مسیح به عنوان ماشیح پادشاه رشد دهد.

در زمانی که متی این کتاب را نوشت، گرویدن یهودیان به مسیحیت از نظر بزرگان یهود و غالب اوقات دوستان و اعضای خانواده مطرود بود. کتاب اعمال رسولان توضیح می‌دهد که در دنیای حوزه مدیترانه آن روز، جفا دیدن بخشی از زندگی مسیحیان یهودی شده بود.

همانطور که در اعمال ۸: ۱ می‌خوانیم:

...در آن وقت جفای شدید بر کلیسای اورشلیم عارض گردید به حدی که همه جز رسولان به نواحی یهودیه و سامره پراکنده می‌شدند. (اعمال ۸: ۱)

به خاطر جفا، یهودیانی که عیسی را به عنوان مسیح موعود پیروی می‌کردند با وسوسه بازگشت به زندگی سابق و ترک مسیحیت رو به رو می‌شدند. در پاسخ به این وسوسه، متی نوشت، تا به آنان یادآوری کند که عیسی، همان مسیح واقعی است که ملکوت آسمان را آورده است. انجیل او داستانی دلگرم‌کننده بود، داستانی برای دلداری و تسکین. اما داستانی هم بود پر از چالش، چون عیسی ملکوت را به طریقی که بسیاری از آنان انتظارش را داشتند، نیاورده بود و انتظارات از ملکوت خیلی بیشتر از آن بود.

در این متن، متی به خوانندگان خود اطمینان داد که عیسی تکمیل انتظارات عهد عتیق از ملکوت موعود را شروع کرده است. در عین حال، ملکوت آسمان هنوز کامل نشده بود. بنابراین، متی همچنین نوشت تا ایمانداران یهودی را تشویق کند تا که خود پادشاه باز می‌گردد و همه چیز را اصلاح می‌کند. زمانیکه عیسی دشمنان ملکوتش را نابود کند و به قوم وفادار خود برای تجربه کامل برکات ملکوتش خوشامد بگوید، خواست تا به او وفادار بمانند.

برای همین است که متی بارها به موضوع ملکوت آسمان اشاره کرد. در واقع، او از کلمات، «پادشاه» و «ملکوت» بیش از ۷۵ بار در انجیلش استفاده کرد. سه نویسنده دیگر انجیل روی هم کمتر از ۱۱۰ بار از آنها استفاده کردند. برای متی، بهترین روش برای تشویق و به چالش کشیدن خوانندگان یهودی‌اش این بود که داستان پادشاه موعود و ملکوتش را برای‌شان بازگو کند.

در انجیل متی تاکید زیادی بر ملکوت آسمان دیده می‌شود. متی انجیلش را با اصل و نسب عیسی شروع کرد به این منظور که نشان بده عیسی وارث مُحق پادشاهی است. این پادشاه از نسل داوود، عیسی ناصری است. ما باور داریم که خوانندگان او، خوانندگان اولیه او عمدتاً یهودی بودند و این کتاب برای آن است که به قوم بگه: «این پادشاه مُحق شماست» و همیشه این رو توضیح داده و بر ملکوت آسمان تاکید کرده. همانطور که در این انجیل توضیح می‌دهد که عبارت «ملکوت آسمان» به حکومت عیسی بر همه اقوام و همه عالم اشاره می‌کند. مسئله مسئله قدرته. فریسیان و صدوقیان همیشه از عیسی پرسیدند: «با چه قدرتی این کارها را می‌کنی؟» انجیل با این عبارت عیسی که گفت: «تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده است» به پایان می‌رسد. و این دیدگاه درباره ملکوت خیلی بیشتر از موضوع میهن پرستانه است. یعنی، پادشاهی داوود که قوم چشم به راه و منتظرش بودن. این گفته متی است که مسیح، پادشاه هر وجب از این آفرینش خواهد بود.

- کشیش جیم میپلز

حالا که پیش‌زمینه انجیل متی را مطالعه کردیم، اجازه دهید به ساختار و محتوای متن انجیل بپردازیم.

ساختار و محتوا

اتفاق نظر قابل توجهی در میان محققان درباره ویژگی‌های ساختاری انجیل متی وجود دارد و این توافق به دلیل این است که متی کلید بسیار مهمی به ما داده است. او در پنج مرحله مختلف از عبارتی مثل «و چون عیسی این سخنان را به اتمام رسانید...» استفاده می‌کند تا بر تحولات مهمی در انجیل اشاره کند. گاهی عبارتی مثل این به عنوان سخن آخر یک بخش به چشم می‌خورد و زمانی دیگر این اولین جمله بخشی تازه است. اما همیشه بر یک تغییر و تحول مهم اشاره می‌کند.

با دنبال کردن این نشانه‌های ساختاری، بیشتر محققان موافقند که انجیل متی به هفت بخش تقسیم می‌شود. پنج بخش اصلی در متی وجود دارند که به وسیله عبارات انتقالی جدا می‌شوند: متی ۷: ۲۸، ۱۱: ۱، ۱۳: ۵۳، ۱۹: ۱ و ۲۶: ۱ و همچنین متی شامل یک روایت مقدماتی و یک روایت پایانی است.

- انجیل با روایت مقدماتی که عیسی را به عنوان پادشاه موعود در متی ۱: ۱-۲: ۲۳ معرفی می‌کند، شروع می‌شود.
- اولین بخش اصلی، انجیل ملکوت را در متی ۳: ۱-۷: ۲۹ توصیف می‌کند.
- دومین بخش اصلی، بر گسترش ملکوت در متی ۸: ۱-۱۱: ۱ تمرکز می‌کند.
- سومین بخش اصلی، نشانه‌ها، و مثل‌های ملکوت را در متی ۱۱: ۲-۱۳: ۵۳ ثبت می‌کند.
- چهارمین بخش اصلی، روایت متی در مورد ایمان و بزرگی تمرکز می‌کند که از ۱۳: ۵۴ شروع می‌شود و تا ۱۸: ۳۵ ادامه پیدا می‌کند.
- پنجمین و آخرین بخش اصلی متی، دربارهٔ مخالفت حاضر با ملکوت و پیروزی آینده ملکوت که در متی ۱۹: ۱-۲۵: ۴۶ آمده است.
- دست آخر، نتیجه‌گیری است و مرگ و قیام پادشاه را در متی ۲۶: ۱-۲۸: ۲۰ شرح می‌دهد.

هر کدام از این بخش‌های داستانی دربارهٔ عیسی، پادشاه موعود که ملکوت آسمان را به زمین آورد، را پیش می‌برند.

اجازه دهید نگاهی جزئی‌نگرتر به هر کدام از این بخش‌ها بیندازیم. با مقدمه در متی ۱: ۱-۲: ۲۳ شروع می‌کنیم.

مقدمه: پادشاه موعود

مقدمهٔ انجیل متی، عیسی را به عنوان پادشاه موعود به ما معرفی می‌کند و از دو بخش تشکیل شده است: نسب‌نامه و روایت کودکی.

نسب‌نامه

این نسب‌نامه در متی ۱: ۱-۱۷ دیده می‌شود. اساساً، اولین آیه در حقیقت مقدمه یا عنوانی است که متی مطلب اصلی را با ذکر نام در آن خلاصه کرده، اینکه عیسی پادشاه موعود اسرائیل است. در متی ۱: ۱ چنین آمده است:

کتاب نسب‌نامهٔ عیسی مسیح بن داود بن ابراهیم. (متی ۱: ۱)

از همان آغاز، متی تأکیدی خاص بر داوود پادشاه اسرائیل و ابراهیم پدر قوم یهود، داشته است.

در ادامه این عبارت آغازین، خودِ نسب‌نامه از آیه ۲ شروع می‌شود. مطابق متی ۱: ۱۷ نسب‌نامه در سه بخش تنظیم شده که هر کدام چهارده نسل را در بر می‌گیرد. اولین با عهد خدا با ابراهیم آغاز می‌شود که در آن به ابراهیم وعده داده شده که ذریت او بر جهان پادشاهی خواهد کرد.

دومین بخش با داوود پادشاه و وعده خدا برای تحقق عهدش با ابراهیم با به مقام رساندن خاندان داوود تا ابد، شروع می‌شود. این بخش دوم با اخراج قوم از سرزمین موعود به خاطر گناه و شکستن عهد پایان می‌یابد. سومین بخش نسب‌نامه از خروج تا تولد عیسی ادامه می‌یابد. قوم اسرائیل عهد خدا را شکسته و مورد قهر عهدی او قرار گرفته بود. اما با این حال خدا می‌خواست که اسرائیل را با عمل به وعده‌هایی که به ابراهیم و داوود داده بود، برکت دهد. پادشاهی قبلی اسرائیل شکست خورده بود. اما حالا آخرین پادشاه اسرائیل، کسی که سرنوشت اسرائیل را رقم می‌زد، بالاخره آمده بود.

فهرست اجداد عیسی در متی ۱: ۱۶ به پایان می‌رسد؛ در این بخش می‌خوانیم:

یعقوب یوسف شوهر مریم را آورد و عیسی مسیح از او متولد شد. (متی ۱: ۱۶)

بدین شکل متی ثابت کرد که عیسی به واسطه پدرش یوسف، ادعایی کاملاً قانونی بر تخت داوود داشت.

ماشیح به خاطر نبوت‌های الهامی باید از ذریت داوود می‌بود چون اساساً اینطور نبوت شده بود. و همه اینها به کتاب پیدایش بر می‌گردد که پیشگویی شده بود که قبیله یهودا همانی خواهد بود که پادشاه از آن خواهد آمد. البته آن نبوت در داوود به انجام رسیده بود. داوود پادشاه، خودش بزرگترین پادشاه اسرائیل بود. هر پادشاهی که بعد از او می‌آمد چه خوب، چه بد با او مقایسه می‌شد. البته آن زمان عهد با خود داوود بسته شد. وقتی که داوود به ناتان نبی ساختن خانه‌ای برای خدا یعنی ساختن هیكل را پیشنهاد کرد، ناتان برگشت و گفت: تو برای خدا خانه نخواهی ساخت، خدا برای تو خانه‌ای خواهد ساخت و منظورش از خانه، سلسله پادشاهی بود و این در دوم سموئیل ۷ آمده و اون نبوت که: «خدا برای او خانه‌ای خواهد ساخت، پادشاهی او را تا ابد بنیان خواهد نهاد، که ذریت او بر تخت داوود تا ابد سلطنت خواهند کرد»، اساس نبوت‌های موعودباورانه متعاقب آن بود. بنابراین وقتی انبیا پس از سقوط به آن اشاره کردند؛ مخصوصاً درباره خاندان داوود یعنی همان پادشاهی سلسله داوود. وقتی به گذشته اشاره کردند و منتظر آن امیدی بودند که خدا جلال را به خاندان داوود باز می‌گرداند، به واسطه نسل داوود بود که خدا پادشاهی را بر می‌خیزاند. بنابراین پادشاه، ماشیح، باید از نسل داوود می‌آمد.

- دکتر مارک استراوس

پس از نسب‌نامه عیسی به شرح دوران کودکی او می‌رسیم.

روایت کودکی

روایت دوران کودکی عیسی از متی ۱: ۱۸ شروع می‌شود و تا ۲: ۲۳ ادامه پیدا می‌کند. این بخش نسبتاً کوتاه است، تنها ۳۱ آیه در برابر ۱۱۶ آیه انجیل لوقا. در این بخش، هدف متی کاملاً تعیین شده بود. هر یک از پنج پاراگراف کوتاه در نظر داشت که توجه را بر یک حقیقت مهم معطوف کند: اینکه عیسی یا همان ماشیح، به دنیا آمده بود. هر پاراگراف داستانی مختصر را نقل می‌کند و سپس توضیح می‌دهد که این داستان چگونه انتظارات عهد عتیق در مورد ماشیح را به انجام می‌رساند.

یکی از جالب‌ترین چیزهایی که ما از روایت دوران کودکی عیسی یاد می‌گیریم این است که او پدری انسانی نداشت. بلکه به اصطلاح خدا پدر او بود. روح‌القدس سبب شد که مریم با اینکه باکره بود به عیسی حامله شود.

حالا، بعضی از منتقدان مسیحیت می‌گویند که این یک ضعف در نسب‌نامه عیسی به حساب می‌آید چون او از لحاظ جسمانی ذریت یوسف را نداشت که به واسطه او ادعای تخت سلطنت داوود را داشته باشد. اما این واقعیتی کاملاً مستند است که در شجره‌نامه‌های کتاب مقدس، مثل آنهایی که در اول تواریخ ۱-۹ آمده، اغلب اجداد شخصی را با دنبال کردن والدینی که آنها را به فرزندی قبول کرده بودند پیدا می‌کنند.

به علاوه، از آنجا که عیسی پسر خدا بود، او کاملاً الهی هم بود و این بدان معناست که او قادر بود عهد خدا را کاملاً حفظ کند. فقط پادشاهان انسانی هرگز به طور کامل عهد خدا را اطاعت نکرده بودند. بنابراین هرگز نمی‌توانستند همه برکات عهد خدا را که به ابراهیم و داوود وعده داده بود، به ارث ببرند. به همین دلیل، خدا پسر کامل خود را فرستاده تا پادشاه شود، برای اینکه تضمین کند عهدش حفظ خواهد شد و وعده‌های برکت او به انجام خواهند رسید.

بسیار واضح که ماشیح از نسل داوود میاد و حقایق مهم زیادی در این موضوع نهفته است. اما درک اینکه ماشیح باید خدا هم باشه، یعنی ذات الهی هم باشه، بسیار مهمه. چرا اینطوره؟ خب، نهایتاً به این خاطر که مشکل ما به عنوان انسان در مقابل خدا اینه که نسبت به او گناه کردیم. او باید جوابی فراهم کنه. چاره‌ای پیدا کنه. مشکل بخشش که گاهی لازمه درباره‌اش صحبت کنیم اینه که گناه ما در برابر خدا چیزی نیست که خدا بتونه از اون چشم پوشی کنه. چیزی نیست که بتونه بگه: «یه نمره قبولی بهتون می‌دم.» یا اینکه «حالا سعی تون و بکنید.» خدا، خدای مقدسیه. خدا عادل و منصفه. نمی‌توانیم به سادگی وادارش کنیم که از گناه ما چشم پوشی کنه. این امر، انکار خودش خواهد بود. بنابراین، برای اینکه ما را ببخشه، باید پیشقدم بشه. او باید در نهایت، راه حلی برای برآوردن عدالت خواهی

خودش مهیا کنه. خود خدا باید این کار را بکنه. حالا، هر وقت عهد عتیق را می‌خونید، این امر بارها بارها اتفاق میفته. گفته یونس را در ۲: ۹ به یاد بیارید: «نجات از آن خداوند است». این خود خداست که باید راه را مهیا کنه. این خود خداست که باید راه حلی ارائه کنه. خود خداست که باید ببخشه. طوری که اگر نجاتی از طریق ماشیح وجود داشته باشه، او باید ما رو با انسان شدن خودش نمایندگی کنه. در عین حال، او باید خدا هم باشه. خدایی که میاد، خداوندی که نجات میده. خداوندی که قدوسیت و عدالت خودش را برآورده می‌کنه و به همین خاطر که ماشیح باید ذات الاهی باشه.

- دکتر استفان ولوم

متی در مقدمه انجیل خود، عیسی را به عنوان پادشاه موعود، پسر پادشاه داوود معرفی کرد که همه برکات عهد خدا با ابراهیم و قوم اسرائیل را دریافت کرده است. به این طریق، متی صحنه را برای خبر خوش شگفت‌انگیزی که موضوع بقیه کتاب اوست، آماده کرد.

پس از مقدمه، پنج بخش اصلی ادبی انجیل قرار دارند و هر کدام از این پنج بخش شامل دو قسمت هستند: یک بخش روایی، که متی کارهای عیسی را شرح داد، و در پی آن یک بخش گفتمانی یا روایت پایانی است که متی گفته‌های عیسی را به ثبت رسانده است.

انجیل ملکوت

اولین بخش اصلی انجیل متی داستان انجیل ملکوت آسمان را نقل می‌کند که این بخش در متی ۳: ۱-۷: ۲۹ آمده است.

ماشیح آمده بود

بخش روایی از متی ۳: ۱ آغاز می‌شود و در ۴: ۲۵ به پایان می‌رسد. در اینجا متی آشکارا اظهار می‌کند که پادشاه موعود آمده و ملکوت آسمان را به زمین آورده است. اولین قسمت از بخش روایی متی ۳: ۱-۱۲ به داستانی اشاره دارد که یحیای تعمیددهنده خبر داد که ماشیح خدا به زودی خواهد آمد و قوم خود را با روح القدس تعمید خواهد داد. روح القدس به خاطر داوری خدا بر قوم نافرمانش به مدت ۴۰۰ سال در اسرائیل نسبتاً غیر فعالیت شده بود. اما حالا همانطور که انبیای عهد عتیق پیشگویی کرده بودند، روز تازه‌ای با ریخته‌شدن روح خدا طلوع کرد.

این بخش روایی با تعمیم عیسی در متی ۳: ۱۳-۱۷ ادامه پیدا می‌کند. در این واقعه، روح‌القدس به منظور مسح او برای خدمت ماشیح، بر عیسی نازل شد و پدر، با به کار بردن عنوان سلطنتی از مزمو ۲: ۷، از آسمان اعلام کرد که: «این است پسر من».

همچنین، این ندای الهی با توصیف عیسی به عنوان «حبیب من، که از او خشنودم» به بنده زجر کشیده در اشعیا ۴۲: ۱-۲ اشاره کرد. عیسی ماشیح ملوکانه بود، اما او پادشاهی از نوعی دیگر می‌شد. او دعوت خود را با رنج به انجام می‌رساند.

در داستان بعدی بخش روایی، که در متی ۴: ۱-۱۱ دیده می‌شود، شیطان سرسپردگی عیسی را درباره این بخش از ماشیح ملوکانه زجر کشیده، به چالش کشید. او سه بار عیسی را وسوسه کرد تا او ماشیحی بدون رنج باشد و این را با گفتن این جمله انجام داد و گفت: «مثل یک انسان گرسنه نمان، مردم را با ایمان بدون درد غافلگیر کن، بدون زجر کشیدن بر امت‌ها حکومت کن.» اما هر بار عیسی این راه ساده را که ویژگی رنج مسیحایی او را انکار می‌کرد، رد کرد.

بعد در متی ۴: ۱۳-۱۷ عیسی با موعظه انجیل ملکوت، ماموریت عمومی موعودش را شروع کرد. گوش کنید که چگونه متی پیغام عیسی را در متی ۴: ۱۷ خلاصه کرد:

از آن هنگام عیسی به موعظه شروع کرد و گفت توبه کنید زیرا ملکوت آسمان نزدیک است. (متی ۴: ۱۷)

مطابق انجیل متی، خبر خوشی که عیسی موعظه کرد این بود که ملکوت آسمان نزدیک است. اینکه عیسی با ماموریت خودش ملکوت آسمان را به زمین آورده بود و این ملکوت در دسترس همه آنهاست بود که از گناهان‌شان توبه می‌کردند و وفاداران از عیسی به عنوان پادشاه پیروی می‌کردند.

عبارت «ملکوت آسمان» در انجیل متی به کار برده شده و فقط در انجیل متی، من فکر می‌کنم، با «ملکوت خدا» مترادف. من با بیشتر محققانی که می‌گن این دو فرقی با هم ندارند، موافق هستم. واقعیتی که عیسی آن را «نزدیک» توصیف کرده یا همانطور که بعضی ترجمه‌ها، آن را «دم دست» یا همان «در دسترس» توصیف کردن، نشون می‌ده که پادشاهی آخرالزمانی خدا از بعضی جهات قبلا در شخص و کار عیسی آمده. اما از یک لحاظ، هنوز به کمال نرسیده. کلمه فنی اینجا «کانسیومیشن» یا همان «رسیدن به کمال» است که در بازگشت دوباره عیسی اتفاق خواهد افتاد به طوریکه مسیحیان از آن به بعد - برای اینکه از بیانی تکنیکی استفاده کرده باشیم - یک هستی دیالکتیکی داشته باشن. یک پای آنها در پادشاهی آخرالزمانی خداست و پای دیگرشون هنوز در پادشاهی آخرالزمانی خدا نیست. و سهم بزرگ چالش‌های شاگردی مسیح، زندگی و تصمیمات زندگی است و اینکه ما درباره زندگی

چطور فکر می‌کنیم، و اینکه ملکوت آسمان قبلا به نوعی حاضر و آماده است و از طرف دیگه هنوز کاملا پدیدار نشده است چه معنایی دارد.

- دکتر دیوید بائور

وقتی که عیسی از روستایی به روستایی دیگر می‌رفت تا انجیل را موعظه کند که «توبه کنید زیرا ملکوت خدا نزدیک است»، او به چند مورد اشاره داشت. قبل از هر چیزی، می‌گفت که ملکوت خدا در او حاضر و در میان اونها بود. و این چیزی بود که او با تعلیم مقتدرانه‌اش با خارج کردن ارواح پلید و غلبه بر اونها و همچنین از طریق خدمت شفایش، اونرو نشون داد و ثابت کرد. بنابراین اولین چیزی که عیسی می‌گفت این بود که ملکوت و قدرت پادشاه در من حاضر است و همین جا در میان شماست. اما چیزی دیگری که می‌گفت این بود که ملکوتی که میاد هنوز در پری و کاملیت خود اینجا نیست اما زمانی در آینده کاملیت سلطنت خدا بر هر شخصی نمایان خواهد شد. در نتیجه، این همان چیزی است که عیسی وقتی می‌گفت که ملکوت آسمان نزدیکه ازش حرف می‌زد. بنابراین با دعوت مردم به توبه به خاطر اینکه ملکوت خدا نزدیک است، اونها رو به تسلیم شدن در برابر پادشاه دعوت می‌کرد، که با این کار، اطاعت و به قولی تبعیت از پادشاه، آنها وارد پادشاهی می‌شدن و دوباره با خدا وارد عهد تازه‌ای می‌شدن. پس، این همان تبعیت یا تمکینی از پادشاهی است که به توبه دلالت می‌کنه.

- دکتر گرگ پری

در متی ۴: ۱۸-۲۲ عیسی شاگردان خود را به خدمت دعوت کرد. این تصویر، یکی از کارهای پادشاه موعود در به خدمت گرفتن رهبران ملکوتش بود.

بعد از آن، در متی ۴: ۲۳-۲۵ متی پیش‌نمایی از دو بخش بعدی انجیل را ارائه می‌دهد. او اعلام کرد که عیسی در سراسر جلیل گشت در حالیکه به مردم تعلیم و آنها را شفا می‌داد. باب‌های ۵-۷ متی تعلیم عیسی را به تصویر می‌کشد. در حالیکه باب‌های ۸-۹ شفا‌ی او را شرح می‌دهند.

حال که روایت متی را در انجیل ملکوت بررسی کردیم، اجازه بدهید به موعظه‌ای که در متی ۵: ۱-۷: ۲۹ به صورت ضمیمه‌ای آمده پردازیم.

موعظه سر کوه

این موعظه معمولا موعظه سر کوه یا بالای کوه نامیده می‌شود. در این تعلیم، عیسی عدالت ساکنان ملکوت را شرح داد. او صریحا هفت بار به ملکوت اشاره کرد و تمام وعظ حول همین موضوع می‌چرخد.

عیسی بارها و بارها تاکید کرد که حق چالش عادل شمرده شدن بسیار فراتر از چیزی است که رهبران یهود تصورش را می‌کردند. او همچنین تاکید کرد که پدر آسمانی ساکنان ملکوت، نزدیک‌تر و بسیار آماده‌تر برای برکت دادن از آن چیزی است که آنها همیشه تصور می‌کردند. آمیزه این دو فکر است که به این موعظه ویژگی خاصی می‌دهد.

فقط یک مورد از موعظه سرکوه را در نظر بگیرید: تعلیم عیسی درباره زنا. عیسی تعلیم داد که شریعت خدا طالب چیزی بیش از آنچه یک خوانش سطحی از کلام خدا بود و بیشتر از آن چیزی بود که معمولاً معلمان یهود تعلیم می‌دادند.

به گفته‌های عیسی در متی ۵: ۲۷-۲۸ گوش کنید.

شنیده‌اید که بار اولین گفته شده است زنا مکن. لیکن من به شما می‌گویم هر کس به زنی نظر شهوت اندازد همان دم در دل خود با او زنا کرده است (متی ۵: ۲۷-۲۸).

وقتی عیسی بر آنچه «گفته شده» اشاره کرد، او درباره تفسیر معمول کتاب مقدس در میان معلمان یهود آن زمان صحبت می‌کرد. بعضی از معلمان تعلیم می‌دادند که احکام عهد عتیق زنا را نهی کرده، اما آنها از حرف زدن درباره موضوع اساسی‌تر قلب انسان درمانده بودند. اما عیسی به چیزی که حتی در روزگار عهد عتیق صحت داشت، اشاره کرد: خدا فقط در پی رفتار ظاهری نیست بلکه طالب اطاعت قلبی است. فکر می‌کنم گاهی می‌تونیم نگاه ما به عهدعتیق موازی با نگاه ما با عهدجدید قرار بگیره. مثلاً وقتی فکر می‌کنیم در عهد عتیق خدا این علائم ظاهری را خواست؛ او از قوم خواست تا ختنه شوند، قربانی خواست، از آنها خواست که روزهای خاصی را مقدس بشمارند که این به نوعی نشانه مذهبی ظاهری بود. در عهد جدید این یک مذهب قلبی است. خدا قلب‌های ما رو می‌خواد؛ او محبت ما را می‌خواد. اما فکر نمی‌کنم وقتی کسی شروع به بررسی محتوای عهد عتیق به خصوص کتب انبیا بکنه، این روش جواب بده. برای مثال، یوئیل نبی می‌گه: «دل خود را چاک کنید نه رخت خویش را»؛ که گفته‌ای است صریح علیه دین ظاهری، که خدا فقط شکل ظاهری ابراز را نسبت به خودش نخواست. بلکه او قلب‌های آنها رو خواست، دنبال درونیات آنها بود، دنبال چیزی بود که آنها را شکل داده بود. شما می‌تونید این را برای مثال، در مزمور ۱۰۳ هم ببیند. «ای جان من خداوند را متبارک بخوان و هر چه در درون من است نام قدوس او را متبارک بخوانند». منظوم اینه که اینجا مزمورنویس از مردم می‌خواد که تا او را مبارک بخوانن و با تمام وجود خدا را بپرسند. پس این موضوع که محبت چیزی است که در عهد جدید وجود داره و مذهب قلبی در عهد عتیق نیست حق مطلب را با کل واقعیت موجود در مشارکت عهدی خدا با قومش در عهد عتیق ادا نمی‌کنه.

- دکتر مارک گیگنیلایت

تاکید عیسی بر اطاعت خالص او را واداشت تا ساکنان ملکوت را تحت عنوان «حلیمان» در ۵: ۵ و گرسنگان و تشنگان عدالت در ۵: ۶ و در ۵: ۸ توصیف کند. البته عیسی در آن زمان آگاه بود که پیروانش کاملاً به چنین ساکنانی مبدل نخواهد شد تا زمانیکه ملکوت آسمان در پری خود بیاید. اما با این حال او آنها را تشویق کرد تا پیش از آن عادل شوند. به گفته‌های او در متی ۵: ۴۸ گوش کنید:

پس شما کامل باشید چنانکه پدر شما که در آسمان است کامل است. (متی ۵: ۴۸)

از یک جهت، این فرمان انجام پذیر نیست - هیچ کس نمی‌تواند به کاملیت خدا برسد. اما این امر نباید ما را ناامید کند. بر عکس، عیسی به ما وعده‌ای فیض‌بخش و دلگرم‌کننده‌ای هم داد. در همهٔ موعظه‌اش، پیروان وفادارش را مطمئن کرد که ملکوت از قبل متعلق به ماست.

برای مثال، در خوشابه‌حال‌ها که در متی ۵: ۳-۱۰، هشت مورد برکت می‌بینیم که شش مورد وسط وعده می‌دهند که برکات در آن روزی که در آینده می‌آید، در زمانی که ملکوت آسمان با همهٔ پری خود می‌آید، دریافت خواهند شد. اما اولین و آخرین برکت با هم فرق می‌کنند. عیسی گفت این اشخاص از قبل این برکات ملکوت را دارند.

به شیوه‌ای که عیسی این برکات را در متی ۵: ۳، ۱۰ بیان کرد، گوش کنید.

خوشا به حال مسکینان در روح زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است... خوشا به حال زحمت‌کشان برای عدالت زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. (متی ۵: ۳، ۱۰)

چالش واقعا عظیم پیروان عیسی با این وعدهٔ بزرگ با قدرت ملکوت خدا که قبلاً ما را به ساکنان عالم ملکوت تبدیل کرده برابر و همراه شده است.

متی در اولین بخش اصلی انجیلش با معطوف کردن توجه به هدف و پیغام خدمت عیسی، بر انجیل ملکوت تاکید کرد. عیسی پادشاه موعودی بود که ملکوت آسمان را برای قوم خدا آورد. او به آنها دربارهٔ قدرت ملکوت برای تبدیل زندگی تعلیم داد و به آنها وعده داد که اگر وفادار بمانند، در زمان آمدن ملکوت در پری خود، وارث برکات آن خواهند شد.

گسترش ملکوت

دومین بخش اصلی انجیل متی به گسترش ملکوت می‌پردازد. این بخش از متی ۸: ۱-۹: ۲۸ آمده است. این بخش داستان‌هایی دربارهٔ

معجزات عیسی و عکس‌العمل‌ها

روایتی که به گسترش ملکوت می‌پردازد در متی ۸: ۱-۹: ۲۸ آمده است. این بخش داستان‌هایی دربارهٔ معجزات عیسی و عکس‌العمل‌هایی که مردم مختلف به معجزات او نشان داده بودند را شامل می‌شود.

این بخش روایی به دوازده بخش تقسیم می‌شود که شامل این روایت‌ها می‌شوند: عیسی و جذامی در ۸: ۴-۱، خادم یوزباشی ۸: ۵-۱۳، مادر زن پطرس ۸: ۱۴-۱۷، طوفان در ۸: ۱۸-۲۷، دو دیو زده در ۸: ۲۸-۳۴، افلیج در ۹: ۱-۸، باجگیران و گناهکاران در ۹: ۹-۱۷، یک دختر و یک زن در ۹: ۱۸-۲۶، دو مرد نابینا در ۹: ۲۷-۳۱، دیوزده‌ای دیگر در ۹: ۳۲-۳۴. بعد، این بخش با تصویری از محبت عیسی در ۹: ۳۵-۳۸ به پایان می‌رسد.

محدودیت زمانی به ما اجازه می‌دهد تا فقط به چند مورد از وقایع زندگی عیسی نگاهی بیندازیم. او با شفای یک جذامی در ۸: ۱-۴، خادم یوزباشی در ۸: ۵-۱۳ و مادر زن پطرس ۸: ۱۴-۱۷ و یک مفلوج در ۹: ۱-۸، زنی که خونریزی داشت در ۹: ۲۰-۲۲ و دو مرد نابینا در ۹: ۲۷-۳۱، از قدرت ملکوتش در برابر بیماری استفاده کرد.

او همچنین، در متی ۹: ۱۸-۲۶ دختر مرده‌ای را به زندگی بازگرداند و ثابت کرد که حتی در برابر خود مرگ نیز قدرت و اقتدار دارد. عیسی در متی ۸: ۲۲-۲۷ با آرام کردن طوفان تسلط خود را بر طبیعت نشان داد.

بالاخره از آن، عیسی در متی ۸: ۲۸-۳۴ با اخراج ارواح از دو مرد که در گورستان زندگی می‌کردند، و از مردی که نمی‌توانست حرف بزند در متی ۹: ۳۲-۳۴، قدرت خود را بر ملکوت شیطان ثابت کرد. دعوت از متی برای شاگردی، در ۹: ۹-۱۷ بخش بزرگتری از رابطهٔ عیسی با باجگیران و گناهکاران ارائه می‌دهد. عیسی از متی خواست تا از زندگی گذشته‌اش به عنوان باجگیر دست بردارد و زندگی تازه‌ای را شروع کند. این تغییر کمتر از یک معجزه نبود. تبدیل باجگیران و گناهکاران به قدری حیرت‌انگیز بود که متی فوراً همراه عیسی به میهمانی باجگیران و گناهکاران رفت طوری که باید دلیل خوشحالی آنها را در آنجا تشریح کند.

متی علاوه بر تمرکز روی قدرت عیسی، همچنین توجه را به عکس‌العمل جمعیت به قدرت عیسی جلب کرد. به زبان ساده، آنها حیرت‌زده بودند. ما این را در جاهایی مثل متی ۸: ۲۷، و ۹: ۸، ۲۶، ۳۱ و ۳۳ می‌بینیم و حیرت آنها عمدتاً آنها را به مخالفت با عیسی سوق داد.

بعضی‌ها فقط با ایمان نیاوردن به عیسی با او مخالفت کردند. دیگران - خصوصاً رهبران یهود - علناً از او انتقاد می‌کردند. همانطور که در متی ۸: ۳۴ آمده، بعضی‌ها از او ترسیدند، بعضی دیگر از او ترسان و هراسان شدند مثلاً در متی ۹: ۳. گاهی به نظر می‌رسد که در مخالفت با عیسی نیت خوبی داشته است مثل متی ۹: ۱۴ ولی این کار باز هم اشتباه بود. گاهی مردم با عیسی مخالفت کردند چون می‌خواستند از روی عمد چیزی که می‌دانستند

درست است را رد کنند، به عنوان مثال متی ۹: ۳۴. متاسفانه مخالفت با عیسی در طول خدمتش برجسته‌تر و برجسته‌تر می‌شد.

شاید یکی از بزرگترین معماهایی که در عهد جدید می‌بیند اینه که مردم چطور تونستند با وجودی که با چشمان خودشان شاهد معجزه‌ها بودند او را رد کنند. کتاب مقدس بارها و بارها گفت که مردم به خاطر آنچه انجام داد، شگفت زده شده بودند. وقتی به این سوال می‌رسیم که اونها چطور تونستن این کار را بکنن، فکر می‌کنم لازم باشه که نگاهی به متی ۲۲: ۲۹ بیندازیم. عیسی به فریسی‌ها گفت: «گمراه هستید از این رو که کتاب و قوت خدا را نیافته‌اید.» در این لحظه او در آن متن، مخصوصا صدوقیان را خطاب قرار داد، اما من فکر می‌کنم که در مورد فریسیان یا معلمین شریعت هم می‌شد همین رو گفت. آنها به مردم اشتباه تعلیم داده بودند؛ انتظارات از ماشیح به اشتباه تعلیم داده شده بود. فکر می‌کنم امروز این موضوع درس بزرگی برای ماست. افرادی که کلام خدا را بد به کار می‌برند و به صورت نادرست به مردم تعلیم میدن، باعث به وجود آمدن انتظارات غلطی از طرف مردم میشن. فکر می‌کنم این دقیقا همان چیزی است که در قرن اول در اسرائیل اتفاق افتاد. آنها در انتظار آمدن ماشیح بودند و شاید بگید این یک پیروزی ملی بود. و عیسی آمد و گرچه کارهایی انجام داد که آنها هرگز ندیده بودند و نخواهند دید. در نهایت او را رد کردند چون حملات رهبران علیه مسیح همیشه بر این بود که معجزات او را بی‌اعتبار کنن. آنها به دنبال این بودند تا او را هم پیمان با شیطان، به عنوان وسیله‌ای برای انجام این کارها معرفی کنن. و سرانجام متاسفانه باید گفت که این امر، دهه‌ها، نسل‌ها به خاطر تعلیم غلط، حملات اشخاصی که در جایگاه قدرت هستند یا روحانیون، بالاخره قلب بسیاری از مردم علی‌رغم دیدن معجزات، از مسیح برگردانده شد.

- کشیش جیم میپلز

متی این بخش روایی دربارهٔ معجزات قدرتمند عیسی در ۹: ۳۵-۳۸ را با دلسوزی عیسی نسبت به جمعیت به پایان برد. به این داستان در متی ۹: ۳۶-۳۸ گوش کنید.

و چون جمعی کثیری را دید دلش برایشان سوخت زیرا که مانند گوسفندان بی‌شبان پریشان حال و پراکنده بودند. آنگاه به شاگردان خود گفت حصاد فراوان است لیکن عمله کم، پس از صاحب حصاد استدعا نمایید تا عمله در حصاد خود بفرستد. (متی ۹: ۳۶-۳۸)

عیسی می‌دانست که دلیلی که قوم او را به عنوان پادشاه نپذیرفتند این بود که تعلیمات بسیاری از رهبران‌شان ضعیف و بد به کار رفته بود. اما او همچنین آگاه بود که معجزات او قلب‌های‌شان را نرم و مستعد پیروی

از او می‌کرد. پس به شاگردانش یاد داد که دعا کنند تا خدا مبشران و رهبران صالح را بر انگیزاند - مردانی که گمشدگان را به ملکوت آسمان بر زمین می‌آورند و به آنها یاد می‌دهند که باید چگونه شهروندان عادلانه باشند.

فرستادگان پادشاه

با بررسی بخش روایی متی دربارهٔ گسترش ملکوت، اجازه دهید به موعظهٔ متناظری در متی ۱۰: ۱-۱۱: ۱ بپردازیم. این موعظه بر شاگردان به عنوان فرستادگان یا نمایندگان پادشاه تأکید می‌کند.

در این بخش او به چالشی که در انتهای روایت قبلی مطرح کرده بود پاسخ داد. پس از آنکه به پیروانش حکم کرد که دعا کنند تا خدا مبشران و رهبرانی برخیزاند، به دوازده شاگرد خود برای خدمت قدرت داد و به آنها حکم کرد که در کلام و عمل، حضور ملکوت را اعلام کنند، همانطور که خودش این کار کرده بود و با این کار خدمت شخصی ملکوت‌اش را گسترش داد.

همانطور که در متی ۱۰: ۷-۸ می‌خوانیم، عیسی با این عبارت به آنها ماموریت داد:

و چون می‌روید موعظه کرده گوید که ملکوت آسمان نزدیک است. بیماران را شفا دهید، ابرصان را طاهر سازید، مردگان را زنده کنید، دیوها را بیرون نمایید... (متی ۱۰: ۷-۸)

عیسی قبل از آنکه شاگردانش را بیرون بفرستد، تذکرات زیادی به آنها داد. هر وقت قرار بود از الگوی عیسی پیروی کنند، زندگی آسان نبود و دنیا با آنها مهربانی نمی‌کرد؛ رنج می‌کشیدند، مسخره، دستگیر و کشته می‌شدند.

اما عیسی این وعده را هم داد که خدمت آنها به وسیلهٔ پدر آسمانی متبارک خواهد شد و در نهایت زندگی ملکوت مال آنها خواهد شد. گوش کنید که عیسی در متی ۱۰: ۳۹ چگونه دوباره به شاگردانش قوت قلب داد:

هر که جان خود را یابد آن را هلاک سازد و هر که خود را به خاطر من هلاک کرد آنرا خواهد یافت. (متی ۱۰: ۳۹)

شاگردان عیسی به خاطر تعلیم و خدمت شفای عیسی، زندگی‌های سابق‌شان را ترک کردند اما عیسی به آنها اطمینان داد در مصاحبت با خود عیسی پادشاه، زندگی واقعی ملکوت را می‌یابند. در این بخش اصلی از انجیل، دیدیم که متی گسترش ملکوت را به ویژه به واسطهٔ قدرت کار عیسی و تعلیم به شاگردانش تشریح کرد. و این نمونهٔ خوبی برای خدمت خود ما در کلیسای امروز را آماده می‌کند. همانطور

که ما بر قدرت عیسی تکیه می‌کنیم و او را مثل شاگردی امین خدمت می‌کنیم، عیسی نیز ملکوتش را به واسطه ما بنا خواهد کرد و با برکات آسمانی به ما پاداش خواهد داد.

نشانه‌ها و مثل‌ها

سومین بخش اصلی انجیل متی به نمایاندن پادشاه و ملکوتش از طریق نشانه‌ها و مثل‌ها ادامه می‌دهد. این بخش در متی ۱۱: ۲-۱۳: ۵۳ دیده می‌شود.

نشانه‌ها و عکس‌العمل‌ها

بخش روایی متی بر نشانه‌هایی که عیسی از خود نشان داد و عکس‌العمل‌ها در قبال نشانه‌های او تأکید می‌کند که در متی ۱۱: ۲-۱۲: ۵۰ آمده است. این نشانه‌ها ثابت کردند که پادشاه و ملکوتش حضور دارند و انتظارات غلط از ملکوت را اصلاح کردند. در نتیجه، انتقادی که قبلاً ریشه دوانده بود بزرگتر شد. این مجموعه حوادث به پنج بخش تقسیم می‌شوند: در ۱۱: ۲-۱۹، عیسی به یحیای تعمیددهنده اطمینان داد که این نشانه‌ها ثابت کرد او ماشیحی بود که نبوت‌های عهد عتیق را محقق کرد، و عیسی از جمعیت خواست که به نشانه‌هایش با توبه عکس‌العمل نشان دهند. در ۱۱: ۲۰-۳۰، عیسی شهرهایی را که در آن معجزاتی کرده بود خطاب قرار داد و به آنها توبه نکرده بودند هشدار داد. و آرامش را برای کسانی که نزد او می‌آمدند هدیه کرد. عیسی این را در متی ۱۱: ۳۰ عنوان کرد:

زیرا یوغ من خفیف است و بار من سبک. (متی ۱۱: ۳۰)

در متی ۱۲: ۱-۲۱، متی چندین واقعه را شروع می‌کند که صریحاً برعکس‌العمل فریسیان در قبال نشانه‌های عیسی تأکید می‌کردند. متی در ابتدا گزارش کرد که عیسی چگونه با فریسیان درباره اهداف خدا در مورد روز سبت بحث کرد و قدرت خود را با شفای مردی در روز سبت نشان داد. عیسی تعلیم داد که سبت برای شفا و نجات جان‌هاست.

در ۱۲: ۲۲-۳۷، فریسیان عیسی را متهم به استفاده از قدرت بعزلبول کردند. این با وجودی بود که جمعیت از معجزاتش متحیر شده بودند. معلمین شریعت به جای اینکه او را بپذیرند بر این باور بودند که او به وسیله روح پلید تسخیر شده بود.

در ۱۲: ۳۸-۵۰، فریسیان ریاکارانه نشانه دیگری خواستند، اما عیسی هشدار داد که آنها فقط آیت یونس نبی را دریافت می‌کنند. و این نشانه یا آیت چه بود؟ همچنانکه یونس پس از سه روز از شکم ماهی بزرگ خارج شد و باعث توبه غیریهودیان نینوا شد، رستاخیز آینده عیسی بعد از سه روز در زمین موجب توبه بسیاری از غیر یهودیان می‌شد.

عیسی برای اثبات اینکه خدا چگونه هر کس از هر ملتی را که توبه کند می‌پذیرد تا آنجا پیش رفت که گفت که مادر و برادران تنی‌اش خانواده او نیستند. عیسی در متی ۱۲: ۴۹-۵۰ گفت:

اینانند مادر من و برادرانم، زیرا هر که اراده پدر مرا که در آسمان است به جا آورد همان برادر و خواهر و مادر من است. (متی ۱۲: ۴۹-۵۰)

حال که روایت متی درباره نشانه‌های عیسی را بررسی کردیم، اجازه دهید به موعظه او درباره مثل‌های ملکوت عیسی در متی ۱۳: ۱-۵۳ پردازیم.

مثل‌های ملکوت

روایت متی، مثل‌های بسیار مشهور عیسی را در پنج بخش ثبت می‌کند. مثل بزرگ در ۱۳: ۱-۲۳، مثل علف‌های هرز در ۱۳: ۲۴-۳۰، دانه خردل و خمیرمایه در ۱۳: ۳۱-۴۳، گنج مخفی شده و مروارید در ۱۳: ۴۴-۴۵ و مثل دام در ۱۳: ۴۷-۵۳. این مثل‌ها مطرح شدند تا سوءتفاهماتی که در تعبیر ملکوت خدا وجود داشت را اصلاح کنند.

در بعضی مثل‌ها مثل دانه خردل در ۱۳: ۳۱-۳۲، خمیرمایه در آیه ۳۳، گنج در آیه ۴۴ و مروارید در آیات ۴۴-۴۵، عیسی تعلیم داد که ملکوت آسمان بسیار ارزشمند است و ارزش آن را دارد که به هر قیمتی در پی آن بود. شاید در ابتدا ناچیز و کم ارزش به نظر برسد اما روزی در جلال خود ظهور خواهد کرد.

اما عیسی مثل‌های دیگری نیز گفت که بر قصور اسرائیل در پذیرفتن عیسی پادشاه و ملکوتش تمرکز داشتند. در مثل بزرگ و توضیح آن در متی ۱۳: ۱-۲۳، عیسی مشخص کرد که موانع زیادی برای ایمان آوردن وجود دارند و بیشتر مردم ملکوت را رد می‌کنند.

این نظریه با مثل علف‌های هرز در آیات ۲۴-۳۰ و ۳۶-۴۳ و مثل دام در آیات ۴۷-۵۱ تقویت شده است. عیسی تعلیم داد که بسیاری از پذیرفتن ملکوت سر باز می‌زنند و در آخر نابود می‌شوند. این مثل‌ها هشدار آشکاری بود به کسانی بود که دست به مخالفت با عیسی زده بودند. این مثل‌ها فرصتی برای توبه برای بی‌ایمانان مهیا کردند تا پیروان وفادار پادشاه حقیقی شوند.

مسیح آمده. او نبوت‌ها را به انجام رسانده. او ملکوتش را آورده تا به سرانجام برسونه. با این حال، هنوز در انتظار اوج خودش. ما مسیحیان، به آن ملکوت داخل می‌شویم، اما لازمه که دائماً برحسب اولویت‌های مان سنجیده بشویم، از اینکه با اما و اگر از او پیروی می‌کنیم، باید توبه کنیم؛ مطمئن شویم که وفادارانه در پی این هستیم که بر حسب اراده او زندگی کنیم؛ موافق ارزش‌های او، همانطور که منظور ملکوت است. بنابراین باید با توبه، اعتراف، پیش او به عنوان یک نبی، همچنین کاهن و نیز پادشاه برسیم. اینکه در پی پیروی و خدمت او هستیم به طریقی که در هر کجا اهدافش را برای ما در این دنیا به انجام برسانیم.

- دکتر استفان ولوم

باید مسیحیان را تشویق کنیم تا آمدن ملکوت خدا را بطلبند و اشتیاقی دائمی برای آن داشته باشند. اولاً در بُعد شخصی، قدرت ملکوت آسمان، اقتدار ما در زندگی است. و ما رو بر می‌انگیزونه تا مطیع خدا شویم و زندگی داشته باشیم که خدا در مرکزیت او قرار داره. طوریکه قدرت خدا در زندگی‌های ما هدف زندگی روحانی می‌شه. ثانیاً، لازمه که مفهوم ملکوت آسمان را از نظر تاریخ رستگاری یاد بگیریم. همانطور که یاد می‌گیریم که چگونه شروع می‌شه و چگونه نقشه رستگاری او آشکار و کامل میشه. بعد خواهیم دید که تعالیم مربوط به ملکوت آسمان عهد عتیق و عهد جدید را یکی می‌کنه. اینها به ما کمک می‌کنن ساختار نقشه رستگاری خدا را بفهمیم و هدف جامع آن را درک کنیم. ثالثاً، ملکوت آسمان دیدگاه درستی از منظر کتاب مقدس به جهان اطراف به وجود میاره و به ما کمک می‌کنه بفهمیم که همه چیز متعلق به خداست. ملکوت او روزی به کمال خواهد رسید. او داوری خواهد کرد و همه قدرت‌های شریر را از روی زمین محو خواهد کرد. چون خدا خودش پادشاه مطلق است. پس دیگه برای خودمان زندگی نمی‌کنیم. ما می‌خواهیم که به همسایه، جامعه و بهبود این جهان فکر کنیم. از دور یا نزدیک، باید به همه چیز توجه کنیم. به عنوانی یک وظیفه، باید وارد جامعه بشویم و بر طبق همین چیزها تغییر ایجاد کنیم.

- دکتر استفان چان

ایمان و بزرگی

چهارمین بخش اصلی روایت متی بر ایمان و بزرگی تاکید می‌کند و از ۱۳:۵۴ شروع می‌شود و تا ۱۸:۳۵ ادامه پیدا می‌کند. این بخش آشکار می‌کند که شاگرد با ایمان و وفادار عیسی، چه مفهومی دارد و چه کسی در ملکوت او به بزرگی می‌رسد.

خودداری از ایمان به عیسی

قسمت روایتی این بخش در ۱۳: ۵۴-۱۷: ۲۴ آمده و شامل سیزده واقعه است که به طرق مختلف گزارش می‌کنند که همه غیر از یک زن از ایمان کامل به عیسی خودداری کردند.

دو واقعه اول، بر دو دفعه‌ای که ایمان به مسیح کاملاً رد شد تمرکز می‌کند. اول، وقتی عیسی به موطن خود ناصره آمد یعنی در ۱۳: ۵۴-۵۸، همسایگان سابق او قدرت او را برای انجام معجزات انکار نکردند. اما به او توهین کردند و او را نپذیرفتند. در ۱۳: ۵۸ می‌خوانیم که مردم ناصره به خاطر نداشتن ایمان معجزات زیادی دریافت نکردند.

نکته بعدی، ۱۴: ۱-۱۲ دربارهٔ هیروودیس و مرگ یحیای تعمیددهنده است. هیروودیس به خاطر آنچه با یحیی کرد لایق داوری خدا بود. اما بالاتر از این، آیهٔ ۱ توضیح می‌دهد که هیروودیس گزارش معجزات عیسی را منکر نشد. بر عکس، مشاوران او معتقد بود که عیسی یحیای تعمیددهنده بود که از مردگان برگشته تا هیروودیس را آزار بدهد.

سه واقعهٔ بعدی، بر شاگردان عیسی و نیاز آنها به رشد در ایمان تمرکز می‌کند. متی ۱۴: ۱۳-۲۱ داستان غذا دادن عیسی به پنج هزار نفر است. عیسی به شاگردان گفت که به جمعیتی که دنبالش آمده بودند غذا بدهند، اما در آیهٔ ۱۵ شاگردانش شک کردند و شاکی شدند که غذای خیلی کمی دارند. برای همین، عیسی با برکت دادن به غذای آنها و غذا دادن به پنج هزار نفر و به جا ماندن غذای اضافی، قدرت خود را به آنها ثابت کرد.

در ۱۴: ۲۲-۳۶ عیسی بر روی آب قدم زد. در ابتدا، پطرس با قدم گذاشتن به بیرون از قایق به عیسی اعتماد کرد، اما وقتی خطر را دید، شک کرد و نزدیک بود در دریا غرق شود. بعد از اینکه عیسی او را نجات داد، در آیهٔ ۳۱ گفت: «ای کم ایمان... چرا شک آوردی؟»

باب ۱۵: ۱-۲۰ از کشمکش بین عیسی و بعضی فریسان خبر می‌دهد. پطرس از عیسی دربارهٔ موضوع ساده‌ای که یکی از گفته‌های عیسی توضیحی می‌خواست. در نتیجه، در آیهٔ ۱۶ عیسی با ناخشنودی جواب داد: «آیا شما نیز تا به حال بی ادراک هستید؟»

در ۱۵: ۲۱-۲۸ فقط یک بار در این وقایع داریم که کسی که به طور قاطع به عیسی ایمان آورد - زنی کنعانی با دختری دیو زده. بر عکس دیگران، او به عیسی التماس کرد تا به او کمک کند. و در آیهٔ ۲۸ عیسی با گفتن «ای زن، ایمان تو عظیم است!» با رضایت به او پاسخ داد.

سپس متی به ایمان ضعیف شاگردان عیسی برگشت. در ۱۵: ۲۹-۳۹، او دربارهٔ غذا دادن به چهار هزار نفر نوشت. در آیهٔ ۳۳، شاگردان با اینکه دیده بودند که عیسی قبلاً پنج هزار نفر را غذا داده بود، سوال کردند که از کجا می‌توانند غذای کافی پیدا کنند.

در ۱۶: ۱-۱۲ عیسی با فریسیان و صدوقیان بحث کرد. در یک مرحله، عیسی رو به شاگردان کرد و به آنها دربارهٔ خمیرمایه فریسیان هشدار داد و آنها فکر کردند که او عصبانی است. چون فراموش کرده بودند با خودشان نان بیاورند. اما عیسی خوراک دادن به چند هزار نفر را به یاد آنان آورد و در آیهٔ ۸، شاگردانش را «سست ایمانان» خطاب کرد.

پس از این، دو واقعهٔ کاملاً مرتبط می‌بینیم. از یک طرف، اعتراف ایمان مشهور پطرس در ۱۶: ۱۳-۲۰. در ۱۶: ۱۶ پطرس دربارهٔ عیسی گفت: «تویی مسیح پسر خدای زنده» و عیسی پطرس را به خاطر ایمانش تحسین کرد و برکت داد.

اما از طرف دیگر، در ۱۶: ۲۱-۲۷، عیسی به همان شدت پطرس را توبیخ کرد. عیسی بعد از آن به شاگردان گفت که به اورشلیم خواهد رفت تا رنج بکشد و بمیرد. وقتی پطرس اعتراض کرد، در آیهٔ ۲۳ عیسی به تندی پاسخ داد: «دور شو از من ای شیطان». عیسی توضیح داد که پطرس مثل انسان فکر می‌کند نه مثل خدا.

پس از این توبیخ، در ۱۷: ۱-۱۳ به تبدیل هیئت عیسی می‌رسیم. زمانی که شاگردان عیسی را در جلالش می‌بینند، می‌خواهند که هیکلی در آنجا بسازند. اما در آیهٔ ۱۲، عیسی به آنها یادآوری کرد که جلال واقعی او فقط بعد از اینکه مرد و زنده شد، دیده می‌شود.

در ۱۷: ۱۴-۲۳ دربارهٔ یک جوان دیورده می‌خوانیم. شاگردان عیسی سعی کرده بودند که دیو را اخراج کنند اما شکست خورده بودند. عیسی بعد از اینکه خودش آن کار را کرد در آیه ۲۰، آنها را «بی‌ایمان» خطاب کرد.

بالاخره در ۱۷: ۲۴-۲۷، باجگیران پیش شاگردان عیسی آمدند و سوال کردند که آیا عیسی مالیات هیکل را می‌پردازد. پطرس سریع، و شاید بدون ترس، جواب داد که عیسی مالیات را خواهد داد. بعداً پطرس برای گرفتن پول پیش عیسی آمد و عیسی با انجام یک معجزه پول را تهیه کرد و توضیح داد که دلیلی ندارد که پطرس نگران باشد. متی به آنانی که عیسی را رد کردند و زن کنعانی باایمان اشاره کرد. اما تمرکز اصلی او بر این بود که لازم است شاگردانش در ایمان‌شان به او رشد کنند.

یک بار دیگر متی روایات خود را با موعظهٔ عیسی در ۱۸: ۱-۳۵ ادامه داد. این موعظه بر بزرگی واقعی در خانوادهٔ ملکوت خدا تمرکز می‌کند، بزرگی که از خدمت فروتنانه در میان برادران و خواهران ملکوت خدا، حاصل می‌شود.

بزرگی در خانوادهٔ ملکوت

در آخرین بخش از فصل قبل، عیسی از پیروانش به عنوان پسران خدای پادشاه یاد کرد. این تعریف، متی را به شروع این بخش از انجیل با یک سوال کلیدی سوق داد. همانطور که در متی ۱۸: ۱ می‌خوانیم:

... چه کسی در ملکوت آسمان بزرگتر است؟ (متی ۱۸: ۱)

عیسی این سوال را با آمیزه‌ای از تعلیم و تصویر و مثل‌ها در چهار بخش اساسی پاسخ داد. ابتدا در ۱۸: ۲-۴ عیسی شاگردانش را به زندگی فروتنانه، مثل کودکان، تشویق کرد.

علی‌رغم افزایش مخالفت از جانب دشمنان، عیسی به شاگردانش یاد داد که چگونه در ملکوت آسمان مثل فرزندان زندگی کند. او می‌دانست که به کمال رسیدن آینده ملکوت هنوز نرسیده و اینکه کشمکش در برابر دشمنان و گناه بخشی از زندگی فرزندان خدا خواهد بود.

در آیات ۵-۱۴، او به آنان تعلیم داد که از ضعف حمایت کنند همانطور که پدر آسمانی آنها از گوسفندان گمشده‌اش حمایت می‌کند. به سخنان عیسی در متی ۱۸: ۱۰ و ۱۴ گوش کنید.

زنهار که یکی از این صغار را حقیر بشمارید... همچنین اراده پدر شما که در آسمان است این نیست که یکی از این کوچکان هلاک گردد. (متی ۱۸: ۱۰ و ۱۴)

عیسی این ایده را در متی ۱۸: ۱۵-۲۰ بسط داد و از پیروانش خواست که نسب به یکدیگر مثل اعضای خانواده خدا رفتار کنند، حتی زمانی که گناه روابط آنها را به هم می‌زند. در آیه ۲۱-۳۵ او اصرار کرد که آنها «برادر» خاکی را ببخشند، همانطور که پدر آسمانی‌شان آنها را بخشیده بود.

جلال خدا در روزگار خود ما در حال افزایش است چون خدا به انجام بسیاری از کارهای بزرگ و رشد ملکوتش بر روی زمین ادامه می‌دهد. اما درست مثل روزگار عیسی، این بیشتر بدان معنی است که مخالفت با خدا نیز در حال افزایش است. خدا را شکر که او هدایای بسیار ارزشمندی به ما می‌دهد تا در جنگ با سختی‌ها و وسوسه‌ها به ما کمک کنند. استقامت، فیض و حتی حضور بدون واسطه‌اش با ما، از جمله این هدایا هستند و یکی از هدایای مخصوص رابطه ما با خدا به عنوان پدر ماست. خدا از ما حمایت و حفاظت می‌کند و ضعف ما را درک و با آن همدردی می‌کند. همچنین خانواده‌ای انسانی به ما می‌دهد که می‌تواند ما را خدمت و محبت کند یعنی کلیسا، برادران و خواهران ما در خانواده خدا.

مخالفت فعلی و پیروزی آینده

موضوع پنجمین بخش اصلی انجیل متی مخالفت فعلی با ملکوت آسمان و پیروزی آینده آن است. این روایت در ۱۹: ۱-۲۲، ۴۶ دیده می‌شود و نشان می‌دهد که عیسی در این مرحله از زندگی خود چگونه با مخالفت‌ها، روبرو می‌شود.

تشدید مخالفت

این فصول بر اساس حرکت مکانی عیسی به سه جز اصلی تقسیم می‌شوند. در ۱۹: ۱-۲۰: ۱۶، عیسی در یهودیه با مخالفت روبرو شد. در آنجا او به فریسیان و سوال درباره طلاق، همچنین به مخالفتی که در نتیجه سوتفاهم درباره ثروت و قدرت بوده پرداخت.

قبل از آن، در این انجیل، متی اولین صحنه تنش بین عیسی و رهبران یهود را گزارش کرده بود. در این قسمت، گزارش کرد که دشمنی به بالاترین حد خود رسیده بود. برای مثال، فریسیان گاهی برای به دام انداختن عیسی سوالاتی پرسیدند. مثلاً در متی ۱۹: ۳-۸، ۲۱: ۱۵، ۲۳؛ و ۲۲: ۱۵-۴۰. برای نمونه به گزارش متی در ۲۲: ۱۵ گوش کنید.

پس فریسیان رفته شورا نمودند که چه طور او را در گفتگو گرفتار سازند. (متی ۲۲: ۱۵)

در همین زمان، عیسی گاهی رهبران یهود را به چالش می‌کشید. ما این را در مثل دو پسر، دهقانان مستاجر و ضیافت عروسی در ۲۱: ۲۸-۲۲: ۱۵ می‌بینیم.

اما این کشمکش همیشه به درگیری لفظی محدود نمی‌شد، گاهی خیلی مستقیم و قوی بود. مثل وقتی که عیسی در متی ۱۲: ۱۶-۱۷ میزهای صرافان و کبوترفروشان را واژگون و آنها را از هیكل بیرون کرد. مخصوصاً سخنان او در هفت وای که حالت لعن و ناسزا داشت در متی ۲۳: ۱۳-۲۵ گزنده بودند. گوش کنید که متی چگونه در ۲۳: ۱۵ آنها را توبیخ کرد:

وای بر شما کاتبان و فریسیان ریاکار زیرا که بر و بحر را می‌گردید تا مریدی پیدا کنید. و چون پیدا شد او را دو مرتبه پست تر از خود پسر جهنم می‌سازید. (متی ۲۳: ۱۵)

البته عیسی و رهبران یهود تنها شخصیت‌های این باب‌ها نبودند. خصومت رهبران یهودی بیشتر می‌شد. با این حال، انبوه مردم هنوز عیسی را در موقعیت‌هایی مثل ورود ظفرمندان در ۲۳: ۱-۱۱ حمایت می‌کردند. در سراسر این بخش عیسی شاگردانش را تشویق کرد تا این مجادلات را در نظر داشته باشند. در متی ۱۹: ۲۷-۳۰ وعده داد که روزی آنها با او در جلال خواهند نشست. اما در ۲۰: ۱۷-۱۹، همچنین به آنها هشدار داد که آن روزهای پر جلال فقط بعد از مرگ همراه با رنج خودش خواهند آمد.

به علاوه، عیسی مصرانه اعلام کرد که شاگردانش تنها پس از یک زندگی فروتنانه و پر از رنج به جلال می‌رسند. عیسی این نکته را برای تفهیم موضوع در سه مرحله مختلف ذکر کرد. عیسی در ۱۹: ۳۰ گفت:

لیکن بسا اولین که آخرین می‌گردند و آخرین اولین. (متی ۱۹: ۳۰)

و بعد در متی ۲۰: ۱۶ گفت:

بنابراین اولین و آخرین و آخرین اولین خواهند شد... (متی ۲۰: ۱۶)

و باز این را در متی ۲۰: ۲۶-۲۸ تکرار کرد.

...هر که در میان شما می‌خواهد بزرگ گردد، خادم شما باشد و هر که می‌خواهد در میان شما مقدم بود، غلام شما باشد. چنانکه پسر انسان نیامد تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و جان خود را در راه بسیاری فدا سازد. (متی ۲۰: ۲۶-۲۸)

ملکوت عیسی عجیب به نظر می‌رسید. پیروان او رنج می‌کشیدند و پادشاه اسرائیل خودش توسط قوم اسرائیل به قتل می‌رسید. شکست ظاهری قبل از پیروزی می‌آمد.

بخش بعدی افزایش مخالفت‌ها، در ۲۰: ۱۷-۳۴ شامل رفتن عیسی به اورشلیم می‌شود. عیسی این مطلب را مشخص کرد که او به اورشلیم می‌رود تا رنج بکشد و بمیرد. او فقط با مخالفت مادر دو نفر از شاگردانش که در پی قدرت برای پسرانش در ملکوت بود، روبرو شد. بعد از طرف مردم به اورشلیم خوشامد گفته شد. در نتیجه، نبوت عهد عتیق را دربارهٔ ورود مظفرانه‌اش به انجام رساند.

در بخش بعدی در ۲۱: ۱۲-۲۲: ۴۶، عیسی در حین ورودش به اورشلیم و خروجش از آن و هیکل با مخالفت روبرو شد. او صرافان را بیرون کرد، مثل‌هایی زد که آمدن داوری خدا را هشدار می‌داد. علاوه بر این، عیسی و رهبران مذهبی از نظر الاهیاتی دربارهٔ مالیات دادن به قیصر، قیام مردگان، بزرگترین حکم و این سوال که ماشیح پسر کیست، بحث کردند. اما عیسی با مخالفانش به خوبی رفتار کرد. ما این کلمات را در متی ۲۲: ۴۶ می‌خوانیم:

هیچکس قدرت جواب وی هرگز نداشت و نه کسی از آن روز جرات سوال کردن از او نمود. (متی ۲۲: ۴۶)

با بررسی روایت متی در مورد افزایش مخالفت‌ها نسبت به ملکوت آسمان، بهتر است نگاهی بیاندازیم به موعظه‌ای که در ضمیمه آن آمده است.

پیروزی آینده

این بخش از متی در ۲۳: ۱-۳۵ آمده است. در این موعظه، عیسی پیروزی آینده ملکوت آسمان را توصیف کرد.

این بخش با خبر دادن از هفت وای علیه مخالفان عیسی در متی ۲۳: ۱-۳۸ آغاز می‌شود. این موعظه مخصوصاً بر فریسیان، تعلیم غلط آنها، بد رفتاری آنها با قوم خدا و ریاکاری‌های آنها تمرکز می‌کند. در اواخر این موعظه، عیسی احساسش را درباره اورشلیم در متی ۲۳: ۳۷-۳۸، اینگونه خلاصه می‌کند.

ای اورشلیم قاتل انبیا و سنگسار کننده مرسلان خود چند مرتبه خواستم فرزندان تو را جمع کنم مثل مرغی که جوجه‌های خود را زیر بال خود جمع می‌کند و نخواستید. اینک خانه شما برای شما ویران گذارده می‌شود. (متی ۲۳: ۳۷-۳۸)

بخش بعدی موعظه عیسی معمولاً به موعظه زیتون معروف است و در متی ۲۴: ۲۵-۴۶ به چشم می‌خورد. اکثراً آن را موعظه زیتون نامیدند چون عیسی این سخنان را بر کوه زیتون به شاگردانش گفت. موعظه زیتون را می‌توان به سه بخش اساسی تقسیم کرد. در بخش ۲۴: ۴-۲۸، عیسی درد زه این دوره عجیب آمدن ملکوت آسمان بر زمین که هنوز در کاملیت جلال و قدرتش آشکار نشده بود را توصیف کرد. در ۲۴: ۲۹-۳۱، او با پیشگویی درباره روزی که پسر انسان بر ابرها می‌آید و ملکوت آسمان در قدرت و جلالش می‌رسد، از کاملیت ملکوت آسمان صحبت کرد. سپس در ۲۴: ۳۲-۲۵: ۴۶، عیسی قوم خود را ترغیب کرد تا با دقت چشم به راه آن روز جلال پیش رو باشند.

خُب، مسیح بسیار مصمم بود که اطمینان پیدا کند تا زمان بازگشتش، ما سعی نکنیم روی روز و تاریخ دقیق بازگشت انگشت بذاریم. مسیح گفت هیچ کس روز یا ساعت بازگشت او رو نمی‌دونه. حتی او در ماهیت انسانی‌اش از زمان بازگشتش خبر نداشت. بنابراین فکر کردن، و تعیین زمان بازگشت رو می‌تونیم به طور خلاصه نافرمانی از عیسی بدونیم. اما این بدان مفهوم نیست که ما نباید چشم به راه و منتظر و حتی در پی نشانه‌هایی باشیم که به نزدیک

شدن بازگشت او اشاره می‌کنن. هدف اصلی از تعلیم درباره بازگشت ثانوی مسیح در عهد جدید عمدتاً هشدار داند، تا به ما دلگرمی بده و به بازگشت مسیح امیدوار کنه. پس گرچه زمان دقیق را نمی‌دونیم، باید هر لحظه آماده بازگشت او باشیم تا بتونیم مشتاقانه و با خوشی به او خوشامد بگیم.

- دکتر ک. اریک تونس

باید کاملاً مطمئن باشیم که او روزی بر می‌گردد. کاملاً مطمئن باشیم که دوباره خواهد آمد و او هر آنچه را که شروع کرده، به کمال خواهد رسوند. باید وفادار هم باشیم. نباید فقط نگاه کنیم و بگیم: اعمال رسولان باب ۱ می‌گه: وقت عیسی رفت و آنها به آسمان نگاه کردند و فرشتگان گفتن: «چرا به سوی آسمان نگرانید؟» شما باید درصدد انجام وظیفه رساندن انجیل به امت‌ها باشین. او بر خواهد گشت. اما ما باید مشغول انجام فرمان اعظم باشیم. ما باید با رساندن این خبر که پادشاه آمده مشغول خدمت به همان پادشاهی باشیم که دوباره بر خواهد گشت. پس توبه کنید و به انجیل ایمان بیارید. ما به کسانی که وارد ملکوت می‌شن و به زبان ایمان خودشون به عیسی مسیح اعتراف می‌کنن شاگردسازی کنیم، اونها را در ایمان رشد بدیم تا برای جلال خدا زندگی کنن یا شبیه او بشن. ما باید با انتظار کشیدن برای آمدن او، با گفتن بیا ای عیسی خداوند، همیشه به همراه کلیسای برای جلال او زندگی کنیم.

- دکتر استفان ولوم

در پنجمین بخش اصلی از انجیل متی، او گزارش داد که رهبران یهود عیسی را رد کردند و حتی نقشه قتل او را کشیدند. اما عیسی این نکته را روشن کرد که همه نقشه‌های دنیا نتوانستند پیروزی آینده ملکوت را متوقف کنند. تاریخ ثابت کرد که او درست می‌گفت. رهبران یهود او را کشتند اما ملکوت او در طی سال‌ها به رشد خود ادامه داده است و یک روز، تاریخ ثابت خواهد کرد که آخرین بخش هم واقعیت دارد. عیسی دوباره خواهد آمد، با قدرت و جلال عظیم تا ملکوتش را در کاملیت آن به همراه بیاورد و به قوم وفادارش نهایت برکاتش را پاداش بدهد.

اوج خدمت عیسی

پایان روایت انجیل متی در متی ۲۶: ۱-۲۸: ۲۰ دیده می‌شود. اینجا متی اوج خدمت عیسی را به عنوان پادشاه موعود، در دستگیری، مصلوب کردن و قیام او توصیف می‌کند. در حین اینکه بخش پایانی انجیل متی را بررسی می‌کنیم، بر سه موضوعی که تمرکز ملکوت متی را در بر می‌گیرد تمرکز خواهیم کرد: مضامین کشمکش، شاگردی و پیروزی. اجازه دهید اول به موضوع کشمکش بپردازیم.

کشمکش

ملکوتی که عیسی در واقع آن را به همراه آورد بسیار متفاوت از ملکوتی بود که یهودیان انتظارش را داشتند. ماشیح آن را بیاورد. و این امر موجب کشمکش مستقیم آنها با عیسی و ملکوتش شد. همانطور که مشاهده کردیم این کشمکش در طول انجیل متی شدت پیدا می‌کند، اما در بخش نتیجه‌گیری روایت به اوج خود می‌رسد. برای مثال، ما این را در توطئه یهودیان علیه عیسی در ۲۶: ۳-۴، در نقشه دستگیری و محاکمه او در ۲۶: ۱۴-۱۶ و آیات ۵۷-۶۸؛ در فریاد برای مصلوب کردن او در ۲۷: ۲۰-۲۵ می‌بینیم و در زمانی که یهودیان خودشان مسئولیت مصلوب شدن عیسی را بر عهده می‌گیرند این امر به اوج خود می‌رسد. به گزارش متی در متی ۲۷: ۲۵ گوش کنید:

تمام قوم در جواب گفتند: خون او بر ما و فرزندان ما باد. (متی ۲۷: ۲۵)

بعد در حالیکه بر روی صلیب رنج می‌کشید، یهودیان او را مسخره کردند. ادعای او را مبنی بر پادشاه موعود اسرائیل، مورد تمسخر قرار دادند. در متی ۲۷: ۴۱-۴۲ می‌خوانیم:

همچنین نیز روسای کهنه با کاتبان و مشایخ استهزاکنان می‌گفتند دیگران را نجات داد اما نمی‌تواند خود را برهاند اگر پادشاه اسرائیل است اکنون از صلیب فرو آید تا بدو ایمان آوریم. (متی ۲۷: ۴۱-۴۲)

جالب اینجاست که یهودیان دلیل مخالفت خود را بر این پایه ریخته بودند که عیسی به خدا توهین کرده و غاصب تخت اوست. در حالی که در اصل داشتند تنها پادشاهی را که قدرت نجات آنها را داشت رد می‌کردند. علاوه بر موضوع کشمکش، موضوع شاگردی نیز تاکید بخش پایانی را بارزتر می‌کند.

شاگردی

مخصوصاً متی تاکید کرد که پیروی از ماشیح رنج کشیده چقدر سخت بود. او با گزارش ضعف شاگردان عیسی در این لحظه بحرانی ماموریت عیسی، بر این موضوع تاکید کرد. در متی ۲۶: ۱۴ و آیات ۴۷-۵۰، یهودا او را تسلیم کرد و در ۲۷: ۳-۱۰ بر سر این شکست خودکشی کرد. در ۲۶: ۳۶-۴۶ پطرس چند بار انکار کرد که عیسی را نمی‌شناسد. سرانجام، در ۲۶: ۵۶، همه شاگردان عیسی او را تنها رها کردند. واقعیت این است که پیروی از عیسی می‌تواند بسیار سخت باشد. ما به پادشاه موعودی که رنج کشید و از ما دعوت کرده تا ما نیز رنج بکشیم، ایمان داریم. اگر به او وفادار هستیم این احتمال وجود دارد که ما نیز رنج و

مشقت را تجربه کنیم، وسوسه بشویم و اشتباه کنیم. ملکوت آسمان هنوز در کاملیت خود نیامده است و به خاطر این، جوانب زیادی در زندگی مسیحی وجود دارد که هنوز این زندگی آن طوری که باید باشد نیست. با پرداختن به موضوع کشمکش و شاگردی، آماده‌ایم که به موضوع پیروزی ملکوت پردازیم.

پیروزی

موضوع پیروزی، به طور واضح در قیام عیسی آشکار می‌شود که دلیلی بود بر اینکه پادشاه موعود بر همه دشمنان قومش و حتی خود مرگ پیروز شده است. ما همچنین موضوع پیروزی را در سخنان آخر عیسی پیش از صعودش می‌بینیم. سخنان آخر عیسی که در انجیل متی گزارش شدند در متی ۲۸: ۱۸-۲۰ دیده می‌شوند که به آن معمولاً فرمان اعظم می‌گویند. این سخنان آخرین تعالیم به شاگردان هستند. عیسی به آنها فرمان داد که در غیاب او خدمت کنند و نکته قابل توجه این است که این تعالیم با ادعای جسورانه مسیح در مورد در اختیار داشتن تمام قدرت ملکوت آغاز می‌شوند. به این گفته مسیح در متی ۲۸: ۱۸ گوش کنید.

تمامی قدرت در آسمان و زمین به من داده شده است (متی ۲۸: ۱۸).

عیسی تنها کسی است که می‌تونه به حق، تمام سلطنت، تمام قدرت را ادعا کنه و ضمناً قدرت او ویرانگر نیست چون قدرت و محبت. قدرتی که برخاسته از محبت. قدرتی که به محبت تعدیل شده. ببینید، اگر شما فقط محبت دارین، احساس خوبی می‌کنین. اما شاید درمانده و ناراحت باشین چون قدرت تغییر چیزی را ندارین. اگر شما فقط قدرت رو بدون محبت دارین، خراب می‌کنین. قتل می‌کنی. نفرت پیدا می‌کنین. این استعداد الاهی که محبت و قدرت را با هم میاره. «خدا آنقدر جهان را دوست داشت که پسر یگانه خود را داد.» او تنها کسی است که می‌تونه به حق ادعای همه قدرت را داشته باشه چون تنها کسی است که بر این سیاره زمین قدم زد و هرگز گناه نکرد. هرگز دروغ نگفت، هرگز فریب نداد. و تنها کسی است که بعد از آنکه کشته شد و مرد، دفن شد، قیام کرد. بنابراین، او خدای قیام کرده است. این آغاز عصری تازه از تاریخ بشره. او برای امتها امید به همراه آورد. پس ملکوت خدا با اقتدار در کار است و جایی است که بشارت و شاگردسازی جهانی انجام میشه که این امر براساس چیزی است که من به اون «بنیاد اعظم» میگم. شما بدون این بنیاد اعظم، فرمان اعظم ندارین. بعد اون رو با یک وعده بزرگ به انتها رسوند. «و اینک من هر روز، تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم.» بنابراین عیسای خداوند، عیسای پادشاه، فرمانروایی است که تمام قدرت را دارد و در نتیجه ما میریم، ما شاگردسازی می‌کنیم، تعلیم میدیم، ما فرمانروایی او را با قدرتش اعلام می‌کنیم.

- دکتر پیتر کوزمیک

تمامی قدرت از آن پادشاهی است که پیروز شده است. یهودیان او را رد کردند؛ رومیان او را به صلیب کشیدند و مسخره کردند. اما قبر نتوانست او را در خود نگه دارد و قیام، پیروزی بزرگ پادشاه موعود بود. ملکوت آسمان از طریق او به زمین آمده بود. و این خبر خوش انجیل به روایت متی است. حال که پیش‌زمینه انجیل به روایت متی، و نیز ساختار و محتوای آن را بررسی کردیم، آماده‌ایم تا بعضی موضوعات اساسی را که متی به آنها تاکید کرده، مورد مطالعه قرار دهیم.

مضامین اساسی

در این بخش از درس توجه خود را به دو موضوع مهمی که متی در انجیل خود بر آنها تاکید کرد، معطوف می‌کنیم: میراث عهد عتیق ملکوت و انجیل عیسی و قوم خدا که عیسی ملکوت را برای آنها آورد. اجازه دهید کار را با تاکید بر میراث عهد عتیق ملکوت و انجیل عیسی در متی شروع کنیم.

میراث عهد عتیق

انجیل متی در واقع روایتی فوق‌العاده است به این خاطر که چقدر مهمه که عهد عتیق آمدن عیسی مسیح را پیشگویی کرد. عیسی به صحنه آمد و او اسرائیل مجسم بود. به مصر رفت؛ به اجبار راهی بیابان شد و در اونجا وسوسه شد. به کوه رفت و دوباره شریعت را تعلیم داد. همه این تصاویر از موسی جدید یا اسرائیل مجسم، سرچشمه و هدف‌شان را در گذشته و در عهد عتیق پیدا می‌کنن. چون زمانیکه اسرائیل خوانده شد، زمانیکه اسرائیل توسط خدا برگزیده شد، انتخاب او، فقط بر خور داری از یک امتیاز نبود بلکه مسئولیتی بود برای انجام و برکت بودن برای امت‌ها. اما به خاطر تاریخ طولانی و نسبتاً پر فراز و نشیب اسرائیل در گناه، نمی‌توانست هرگز برای خودش باشه و نه برای امت‌هایی که برای آن خوانده شده بود. بنابراین، ما اینجا عیسی پسر خدا را داریم، به عنوان اسرائیل مجسم، که بر روی صحنه حضور پیدا می‌کنه و همان چیزی برای اسرائیل میشه که خود اسرائیل نتونست برای خودش و امت‌ها باشه. من فکر می‌کنم این امر درک عمیق‌تر و بنیادی‌تری در مورد اینکه چگونه عهد عتیق عیسی را پیشگویی کرده به ما می‌ده، به جای اینکه در این آیه یا در اون آیه دنبالش باشیم. این تاریخ کامل اسرائیل. این برگزیده شدن اسرائیل. این شکست کامل اسرائیل که آمدن عیسی را پیش بینی می‌کنه. و متی اون را، مخصوصاً در پنج شش باب اول، جمع بندی می‌کنه.

- دکتر مارک گیگنلیات

داستان کتاب مقدس بیشتر از هر چیز دیگر دربارهٔ این است که خدا خود را با ریسمان ناگسستنی محبت، به قومش پیوند داد. این داستان وفاداری خدا در حفظ وعدهٔ بودن با آنها در برکت است. به همین خاطر است که متی به نسل خودش از قوم خدا گفت که آنها هنوز می‌توانند بر وعده‌های گذشته توکل کنند و هنوز می‌توانند ایمان داشته باشند که خدا در روزگار خود آنها در شخص عیسی کاری می‌کند. و برای همین متی مرتب با نزدیک شدن به عهد عتیق برای تایید ادعاها و خدمت پادشاه موعود، عیسی مسیح، اطمینان زیادی داشت.

ما به طور مختصر پنج روشی را که متی میراث عهد عتیق ملکوت و انجیل عیسی را شرح داد بررسی خواهیم کرد: نقل قول‌ها و تلمیحات متی از عهد عتیق، تاکید او بر ملکوت آسمان، توصیفات او از عیسی به عنوان پادشاه موعود، کشمکش عیسی با رهبران بی‌ایمان یهود و فروتنی و تواضع عیسی. اجازه دهید با نقل قول‌ها و تلمیحات متی از عهد عتیق کار را شروع کنیم.

نقل قول‌ها و اشارات تلمیحی

متی خیلی بیشتر از هر انجیل‌نویس دیگری از عهد عتیق نقل قول کرد. محققان دربارهٔ تعداد دقیق نقل قول‌های متی از عهد عتیق اختلاف دارند؛ اما مطمئناً او حداقل ۴۰ بار این کار را کرد و دفعات زیادی به آن اشاره کرد.

یکی از کارهای متی استفاده از عبارت «برای آنکه تمام شود» بود. متی از این عبارت برای مشخص کردن رابطهٔ بین عهد عتیق و رویدادهای زندگی عیسی استفاده کرد. برای مثال به آنچه متی در ۸: ۱۷ نوشت گوش کنید:

تا سخنی که به زبان اشعیای نبی گفته شده بود تمام گردد که او ضعف‌های ما را گرفت و مرض‌های ما را برداشت.
(متی ۸: ۱۷)

بلافاصله پیش از این نقل قول از عهد عتیق، متی بسیاری از شفاهای عیسی را گزارش کرده بود اما هدف او فقط این نبود که خوانندگان عیسی را به چشم یک شفادهنده ببینند، بلکه از آنها خواست که بدانند که عیسی مردم را شفا داد تا وعده‌های عهد عتیق به انجام برسند.

اونچه از نظر متی مهم بود و من فکر می‌کنم که از نظر ما هم باید باشد، اینه که عیسی تجلی ملکوت آینده خدا بود که مردم آرزو می‌کردن و در انتظارش بودن. بنابراین آنها لزوماً منتظر ماشیحی که پیشگویی کوچکی در نقشهٔ تاریخی به انجام برسونه، نبودند، بلکه آنها منتظر آزادی، رهایی، احیا و نجات بودن. و عهد عتیق به اونها یاد داد که

وقتی ملکوت خدا آمد، به وسیله شخص خاصی، ماشیح، اعلام می‌شده و بعد از اون، سلطنت خدا آغاز می‌شده و همهٔ وعده‌هایی که عهد عتیق داد یعنی احیا، نجات و برکت محقق می‌شوند. در نتیجه، به طور کلی، رسولان و مخصوصاً متی، فقط نقشه به دست منتظر نشدن تا به انجام رسیدن همهٔ این وعده‌ها را ببینند. بلکه شخصی را دیدند که در کارها و تعالیم، شخصیت و در هر چه مربوط به او بود، ملکوت خدا را آشکار کرد. در واقع، ملکوت خدا نه فقط توسط عیسی اعلام شد بلکه در او بود و اون ملکوت را آورد. نتیجتاً، به واسطه تجربهٔ قدرت و تعلیم و کار عیسی، رسولان که متی هم شامل آنها می‌شد به عهد عتیق شان برگشتند تا ببینند که چگونه عیسی توسط عهد عتیق پیشگویی شده بود. وقتیکه آنها عهد عتیق شان را از نقطه نظر تجربهٔ عیسی خواندن، فهمیدن که در واقع نسخ عهد عتیق به صورت خاص در مورد او شهادت داده بودن. بنابراین، وقتی ما عهد عتیق را می‌خوانیم، نباید فقط با داشتن عدسی جواهرشناسی اون رو بخونیم بلکه در حالیکه در پی یک رویارویی با خود مسیح هستیم اون رو مطالعه کنیم. کسی که موضوع اصلی اناجیل است و می‌داند که شاهد و تجسم ملکوت خدا باشد.

- دکتر مایکل گلودو

دومین روشی که متی بر میراث عهد عتیق عیسی از آن استفاده می‌کند، در تکیه او بر ملکوت آسمان است.

ملکوت آسمان

در عهد عتیق، خدا وعده داده بود که قوم خود را برکت می‌دهد و اینکه برکت او از طریق پسر ملوکانهٔ داوود می‌آید. متی خبر داد که برکت ملکوت خدا در عیسی، تحقق آن وعده‌های دیرینه بود.

و در انجیل متی، عیسی خودش معمولاً این حقیقت را به مردم یادآوری می‌کرد. او مرتب تعلیم می‌داد که خدا به وعده‌های ملکوت عهد عتیق خود وفادار است. اینگونه است که عیسی توانست ملکوت خود را به عنوان خبر خوش ارائه کند با اینکه این کار مستلزم رنج بود و گرچه او همهٔ پیشگویی‌های عهد عتیق را انجام نداد. عیسی تأکید کرد که اگر قومش به اندازهٔ کافی در عهد عتیق بر کلام خدا اعتماد کنند عیسی سرانجام بر می‌گردد تا هر آنچه آغاز کرده بود را به پایان برساند یعنی اینکه او بالاخره بر می‌گردد تا هر آنچه خدا وعده داده بود را محقق کند.

در واقع، این اعتماد بر تصویر ملکوت آسمان در عهد عتیق اساسی است که عیسی مرتب از پیروانش می‌خواست تا به آن متعهد شده و به عهد عتیق اعتماد کنند. این تعلیم بسیار مهم بود که به عنوان ساکنان ملکوت خدا، یکدیگر را محبت و خدمت کنند.

آگاهی از این مطلب که خدای آسمان و زمین همهٔ تاریخ را تحت فرمان خود دارد و به وعده‌های خود وفادار است باید قوم او را در هر عصری، و زمان ما، ترغیب کند تا به وعده‌های او که هنوز در عیسی نیکو هستند

اعتماد کنیم. باید الهام‌گر ما باشند که باور کنیم یک روز واقعا خدا همه چیز را تازه و واقعی می‌کند. و باید در حینی که ما صبورانه منتظر هستیم که خدا ملکوتش را در کاملیت خود بیاورد به ما قدرت و استقامت عطا کند. سومین روشی که متی بر میراث عهد عتیق ملکوت و انجیل عیسی تاکید کرد توجه خاص او بر این بود که عیسی پادشاه موعود است.

پادشاه موعود

ما قبلا در این درس، وقتی که دربارهٔ نسب‌نامهٔ عیسی بحث کردیم، به این موضوع اشاره کردیم. همچنین این موضوع در این واقعیت که متی بیشتر از همهٔ نویسندگان انجیل، عیسی را «پسر داوود» نامیده، دیده می‌شود. متی همچنین از عنوان‌های ملوکانهٔ زیادی برای عیسی استفاده کرد. مثل: پادشاه یهود، پادشاه اسرائیل، پادشاه شما و پادشاه. علاوه بر این، بعضی از آیات که متی در آنها عناوین ملوکانه‌ای برای عیسی به کار می‌برد، در هیچ انجیل دیگری دیده نمی‌شود.

برای مثال، در متی ۲:۲ متی این سوال مجوسیان را ثبت کرد:

کجاست آن مولود که پادشاه یهود است؟ (متی ۲:۲)

این آیه با چنین تاکیدی بر مقام سلطنت عیسی موعود در هیچ انجیل دیگری وجود ندارد. چهارمین تاکید بر میراث عهد عتیق انجیل و ملکوت عیسی که ما به آن اشاره خواهیم کرد، کشمکش عیسی با رهبران بی‌ایمان یهود است.

رهبران بی‌ایمان یهود

شاید خوانندگان اولیهٔ متی دچار این وسوسه شده باشند که فکر کنند کشمکش عیسی با بسیاری از رهبران در اسرائیل ثابت کرد که عیسی ماشیح نبود. برای آنکه مطمئن شویم آنها اینطور فکر نکردند، متی مشخص کرد که خدا علی‌رغم بی‌ایمانی رهبران یهود، وعده‌های خود را به واسطهٔ عیسی به انجام رساند. عیسی بارها و بارها تعالیم فریسیان و معلمین شریعت را رد کرد. او دیدگاه آنها را در مورد روزه گرفتن در متی ۹: ۱۴-۱۷، دربارهٔ روز سبت ۱۲: ۱-۱۳، و در مورد شستن دست‌ها در ۱۵: ۱-۲۰، تصحیح کرد و قسمت اعظم موعظهٔ سرکوه، مخصوصا ۵: ۱۷-۴۸، دیدگاه یهودیان را دربارهٔ شریعت خدا با انجام آن شریعت توسط عیسی، مقایسه می‌کند.

خب، گاهی مردم تعجب کردند وقتی از عیسی این حرف‌ها رو در موعظه سرکوه شنیدند که گفت: «شنیده‌اید که گفته شده است اما من به شما می‌گویم...» اینکه عیسی در واقع آنچه در عهد عتیق گفته شده را نقض کرد. اما من فکر می‌کنم یکی از روش‌های مشخص برای خواندن این بخش اینه که عیسی بعضی از روش‌های شریعت عهد عتیق مثل «که خدا گفت» را که کاتبان و معلمین در طول سال‌ها تفسیر کرده بودند رو رد کرد. در واقع عیسی خودش را به عنوان کسی که میتونه و به حق قاده شریعت خدا را تفسیر کنه عرضه کرد و آنچه در شریعت خدا آمده بود را گرفت و برای شنوندگان آن زمان به صورت کاربردی ارائه کرد.

- دکتر سایمون ویبرت

وقتی عیسی در موعظه سرکوه صحبت می‌کنه، با استفاده از این عبارت «شنیده‌اید که گفته شده، اما من به شما می‌گویم» نمی‌گفت که حالا شریعت عهد عتیق باطل شده. در واقع، او کاملاً برعکس، اونها رو به طور واضح می‌گفت که: «من آمده‌ام تا شریعت را کامل کنم.» اما کاری که عیسی می‌کنه اینه که از روش معلمین یهودی که معلمین شریعت برای سندیت بخشیدن به تعالیم خودشون به کار می‌بستن، استفاده کرد. «شما شنیده‌اید که افراد مختلف بر حسب عرف این چیزها را درباره تعالیم شریعت می‌گویند، اما من به شما می‌گویم...» این جمله در لحظه به اون تعلیم اعتبار می‌بخشه و قدرت مضاعفی به تعلیم می‌ده. بنابراین، عیسی قدرت تعلیم خود را بر پایه این روش تعلیمی، بنیان گذاشت. نه به خاطر اینکه از ارزش شریعت عهد عتیق کم کنه بلکه برای اینکه از لحاظ الیهاتی و مسیح‌شناسی چیز بسیار مهمی بگه که: «مهم است که شریعت عهد عتیق را در ارتباط با تعلیم من از شریعت تفسیر کنید.»

- دکتر گرگ پری

نه، عیسی منکر عهد عتیق نبود. اما یکی از موضوعاتی که ما در انجیل متی می‌بینیم این است که عیسی، موسای جدیده و اینکه او بالاتر از موسی است. بنابراین، ما مکاشفه عهد عتیق را داریم که به وسیله موسی داده شده، که کلام معتبر خداست، اما عیسی مثل مفسر مقتدر شریعت. در نتیجه، بیشتر اونچه که در موعظه سرکوه می‌بینیم، تفسیری دقیق از آنچه موسی در نظر داشت، ارایه می‌کنه. بنابراین عیسی حکم، «قتل مکن» رو باطل نکرد. او به سادگی به ما توضیح می‌ده که قتل کردن در قلب با خشم شروع میشه. خاطرتون هست که این بخش چطور شروع می‌شه؟ عیسی میگه: «نیامده‌ام تا باطل نمایم بلکه تا تمام کنم.» که فکر می‌کنم معنی آن تفسیر درستی از شریعت باشه. اما فکر می‌کنم که آنچه عیسی اینجا درباره‌اش بحث می‌کنه اینه که او واقعا هدف واقعی شریعت را به انجام

می‌رسونه. شریعت باید در پرتو آمدن عیسی و مرگ و قیام و خدمتش تفسیر بشه. اما وقتی با آن روش با او آشنا بشیم، عیسی شریعت عهد عتیق را باطل نمی‌کنه بلکه آن را تمام می‌کنه.

- دکتر توماس شراینر

عیسی واقعا انتظارات موعودباورانه عهد عتیق را به انجام رساند. اما بسیاری از یهودیان او را رد کردند چون انتظارات خودشان کاملا با عهد عتیق هم‌راستا نبود. و سوءفهم آنها هشدار می‌دهد که همه کسانی است که می‌خواهند از عیسی پیروی کنند. این به ما هشدار می‌دهد که ساده است که اجازه دهیم نقطه نظرات خودمان درباره اینکه کار خدا چیست نگاه ما را تحت شعاع خودش قرار بدهد. به ما هشدار می‌دهند که بر آنچه خدا قادر است انجام دهد محدودیت ساختگی قرار ندهیم بلکه بگذاریم او امید و انتظارات ما را تعیین کند.

پنجمین شیوه تأکید متی بر میراث عهد عتیق در توصیف فروتنی و تواضع عیسی آشکار است.

فروتنی و تواضع

یهودیان روزگار عیسی، به درستی فهمیدند که مطابق عهد عتیق، خدا مبارز نیرومند خود را می‌فرستد تا قومش را نجات دهد. اما متی تأکید کرد که رستگاری بزرگ خدا ریشه در دلسوزی مهربانانه او برای قومش داشت. و او این نکته را با اشاره به عهد عتیق عنوان کرد.

برای مثال در متی ۱۱: ۲۹، عیسی گرانباران را با این سخنان دعوت کرد:

یوغ مرا بر خود گیرید و از من تعلیم یابید زیرا که حکیم و افتاده‌دل می‌باشم و در نفوس خود آرامی خواهید یافت.
(متی ۱۱: ۲۹)

اینجا عیسی از ارمیا ۶: ۱۶ نقل قول می‌کند تا ثابت کند که ماشیح آرامش را برای قومش مهیا می‌کند. به طرز مشابهی، در متی ۱۲: ۱۵-۲۱، متی خدمت دلسوزانه شفای عیسی را گزارش کرد و از اشعیا ۴۲: ۱-۴ نقل قول کرد تا توضیح دهد که عیسی چه کار می‌کرد.

به توصیف عیسی در متی ۱۲: ۱۹-۲۰ گوش کنید:

نزاع و فغان نخواهد کرد و کسی آواز او را در کوچه‌ها نخواهد شنید. نی خرد شده را نخواهد شکست و فتیله نیم‌سوخته را خاموش نخواهد کرد. (متی ۱۲: ۱۹-۲۰)

عیسی پادشاه نظامی نبود که بسیاری از یهودیان منتظرش بودند تا آنها را در جنگ علیه رومیان رهبر کند. بلکه فروتن و دلسوز بود.

مطابق عهد عتیق، متی عیسی را به عنوان پادشاه پیروزمند و معلم مقتدر قوم خدا توصیف کرد. در عین حال، متی تاکید کرد که عیسی پادشاهی دلسوز و فروتن بود. دعوت برای پیروی عیسی در زندگی و خدمت روحانی، ما را وادار می‌کند حقیقت را با همان دلسوزی که عیسی برای ما نمونه قرار داد به زبان بیاوریم.

متی بر میراث عهد عتیق انجیل و ملکوت عیسی به طرق مختلف تاکید کرد. در عین حال، این نکته را روشن کرد که عیسی همه انتظارات دیرینه را به طریقی که از میانگین انتظارات بالاتر بود، به انجام رساند، اما خبر خوش یا همان انجیل همان کارهایی بود که آنها را محقق کرد. ملکوت، شریعت، و خصوصاً خود پادشاه همگی به واسطه اینکه عیسی ملکوت آسمان را به زمین آورد، به انجام رسیدند.

با نگاه به میراث عهد عتیق انجیل و ملکوت عیسی، آماده ایم که به موضوع قوم خدا بپردازیم.

قوم خدا

در انجیل متی، درست مثل بقیه کتاب مقدس، قوم خدا کسانی هستند که به خدا تعلق دارند؛ کسانی که او مثل دارایی باارزشی آنها را حفظ می‌کند و قوم خاصی که به عنوان پادشاه بر آنها حکمرانی می‌کند و آنها در رابطه‌ای مستقیم با خدا و همچنین در رابطه بسیار نزدیک با هر کس دیگری که به او تعلق دارند هستند. ما موضوع قوم خدا را در سه بخش بررسی خواهیم کرد. اول، خواهیم دید که متی قوم خدا را با کلیسا یکی می‌داند. دوم، خواهیم دید که او همچنین آنها را «خانواده خدا» می‌نامد و سوم اینکه بررسی خواهیم کرد که رسالتی که قوم خدا از عیسی دریافت کردند چیست. اجازه دهید با این موضوع که کلیسا قوم خداست کار را شروع کنیم.

کلیسا

در عهد عتیق، اسرائیل قوم خدا بود اما در عهد جدید، معمولاً قوم خدا «کلیسا» نامیده می‌شود. ترجمه امروزی ما از کلمه کلیسا، کلمه یونانی اکلیسیاست. در ترجمه هفتادگانی یا سپتواجنت، ترجمه یونانی عهد عتیق برای کلیسا کلمه عبری «قاهال» است، که در عهد عتیق عبری آن را به طور خاص به کار می‌بردند تا به جماعت یا اجتماعی از مردم اسرائیل اشاره کنند. این انتقال در لغت از «جماعت اسرائیل» به «کلیسای مسیحی» نشان می‌دهد که هم عیسی و هم متی، هر دو کلیسای مسیحی را ادامه جماعت اسرائیل می‌دانستند.

به استفاده کلمه عبری قاهال یا «جماعت» در عهد عتیق توجه کنید. قوم اسرائیل در لویان ۱۶: ۳۳، اعداد ۱۶: ۴۷، داوران ۲۰: ۲ و مزمو ۲۲: ۲۲ با عنوان «جماعت» شناخته می‌شوند. در واقع جماعت قوم خدا در عهد عتیق

آنچنان اهمیت داشت که یکی از نام‌هایی بود که یوئیل نبی برای شناساندن اسرائیل در زمان پیشگویی خود از اینکه در روزهای آخر خدا قومش را نجات خواهد داد استفاده کرد. در یوئیل ۲: ۱۶، او اعلام کرد:

قوم را جمع کنید، جماعت را تقدیس نمایید. (یوئیل ۲: ۱۶)

در آیه اصلی عبری کلمه «جماعت» ترجمه شده قاهال است. اما در ترجمه یونانی هفتادگانی، کلمه اکلایسا کلمه‌ای است که معمولاً در عهد جدید همان کلیساست.

زمانی که متی این کلمات را از عیسی در متی ۱۶: ۱۸ ثبت کرد، از همین زبان استفاده کرد:

کلیسای خود را بنا می‌کنم. (متی ۱۶: ۱۸)

در اینجا، وقتی که عیسی گفت کلیسای خود را بنا می‌کند، نبوت یوئیل را بازگویی کرد و منظورش «قاهال» خود یا جماعت ماشیح روزهای آخر بود.

عیسی در انجیل متی گفت که کلیسا را بنا خواهد کرد. فکر می‌کنم نقطه‌ای که میشه از اون شروع کرد به خاطر آوردن کلمه یونانی برای واژه کلیسا یعنی اکلایسا که در واقع واژه یونانیه که برای رساندن مقصود عهد عتیق از جماعت قوم خدا یا «قاهال» استفاده شده، پس کلیسای عهد جدید در پیوستگی با جماعت عهد عتیق، جماعت قوم خداست.

– کشیش مایکل گلودو

قبلاً دیدیم که وقایع متی باب ۱۶ در زمان افزایش مخالفت با ادعای عیسی در مورد پادشاه موعود اتفاق افتادند و این مخالفت یکی از دلایلی بود که عیسی شاگردانش را با اشاره به جماعت اسرائیل تشویق کرد و او از آنها خواست تا به نقشه او درباره ساختن جماعت موعود یا کلیسا اطمینان حاصل کنند.

همچنین کلمات عیسی روشن کرد که کلیسا متعلق به اوست. کلیسا مال پطرس یا متعلق به اسرائیل نبود. کلیسا یک موسسه مردمی متعلق به اعضایش نبود. کلیسا، کلیسای ماشیح بود، نکته‌ای که متی قبلاً در مقدمه انجیلش زمانی که حرف‌های فرشته را به یوسف ثبت کرده بود مشخص کرد. به گزارش متی در ۱: ۲۱ گوش کنید:

و نام او را عیسی خواهی نهاد، زیرا که او امت خویش را از گناهان‌شان خواهد رهانید. (متی ۱: ۲۱)

در این آیه، حتی قبل از اینکه عیسی متولد شود، فرشته به یوسف اطمینان داد که بچه در رحم مریم، همان ماشیح بود که تمام قوم خدا به او تعلق داشت. او پادشاه آنان بود و آنها قوم او بودند.

بنابراین ما فقط به صورت تکی و فردی پیروان عیسی نیستیم بلکه تجسم این خلقت تازه هستیم که عیسی به واسطه قیامش از مردگان و به خاطر دادن روحش به ما به عنوان هیكل جدید به دست اومده، طوری که ما حضور ملکوت خدا در کلیسا هستیم؛ جایی که مردم می‌تونن رحمت و بخشش را پیدا کنن؛ می‌تونن در زمان نیاز احتیاجات‌شون رفع بشه و میتونن در تنهایی همراهی پیدا کنن. بنابراین کلیسا در واقع نمونه‌ای از آسمان و زمین جدید که روزی در همه خلقت قابل رویت خواهد بود.

– کشیش مایکل گلودو

وقتی قوم خدا تحت فشار است، زمانی که حوادث زندگی آنها را تهدید به سقوط می‌کند، وقتی تاریکی اطراف آنها کاملاً محسوس بود، عیسی می‌گوید: «من کلیسای خود را بنا خواهم کرد. من جماعت موعود خود را بنا خواهم کرد.» او به ما اطمینان می‌دهد که پادشاه ماست، که مصلحت ما را مد نظر دارد و اینکه او مطمئننا در آخر ما را رهایی و برکت خواهد داد. شاید این کار در این زندگی صورت نگیرد اما اتفاق خواهد افتاد. این موضوعی است که به آن اطمینان داریم.

علاوه بر توصیف قوم خدا به عنوان کلیسا، متی همچنین آنها را به عنوان خانواده خدا شناخت.

خانواده خدا

انجیل متی از زبان خویشاوندی مثل «پدر»، «پسر» و «برادر» بیش از صد و پنجاه بار برای توصیف رابطه قوم خدا با خودش و با یکدیگر استفاده می‌کند. تنها انجیل‌نویس دیگری که از زبان خویشاوندی به دفعات استفاده کرد یوحنا بود. اما زمانی که یوحنا از آن استفاده کرد، به نوعی درباره رابطه بین عیسی و پدر آسمانی‌اش سخن می‌گفت.

در مقابل، زمانی که متی از آن استفاده کرد درباره رابطه بین خدا و قومش حرف می‌زد یعنی او درباره خانواده خدا حرف می‌زد. متی در درجه اول از این کلمه برای تاکید بر توجه و محافظتی که خدا نسبت به فرزندان‌ش نشان می‌دهد، استفاده کرد.

برای مثال در متی ۶: ۴ عیسی درباره توجه خدا به قومش اینگونه می‌گوید:

پدر نهران بین تو را آشکارا اجر خواهد داد. (متی ۶: ۴)

او باز از همین زبان در آیه ۶ و دوباره در آیه ۱۸ استفاده کرد. هدف او این بود که خدا به فرزندانش اهمیت می‌داد و مصمم در تشویق و تدارک برای آنها بود.

وقتی عیسی به شاگردانش تعلیم داد که چگونه دعا کنند، درس خود را با گفتن این سخنان در متی ۶: ۸ شروع کرد:

پدر شما حاجات شما را می‌داند پیش از آنکه از او سوال کنند. (متی ۶: ۸)

ما می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا ما را برکت خواهد داد و دعا‌های ما را خواهد شنید چونکه می‌دانیم او پدر محبوب ماست.

حوزه کاری تدریس من زندگی روحانی است و یکی از چیزهایی که من درباره دعای ربانی می‌گم اینه که ما این دعا را به علم اینکه ممکنه میلیون‌ها نفر از سایر ملت‌هایی که همان لحظه دعا می‌کنن شروع می‌کنیم. یکی از دلایلی که ما به خدا، خدا می‌گیم اینه که خدا می‌تونه تک تک این دعاها را بگیره و به همه‌شون مثل یک دعا رسیدگی کنه انگار که توجه‌اش رو به یک دعا در همون لحظه معطوف کرده. اما همین ما رو به سمت مشارکت مقدس سوق می‌ده یعنی بخشی از کار پرنسل ملکوت آسمان. بعد درست بعد از اون، کلمه «پدر» گفته میشه. پس دیگه مهم نیست که در آن دعا من کی هستم یا کجا هستم، من دارم به سمت خدایی میرم که «با»ست یعنی خدای پدر. و اگر کسی در لهستان خدا را پدر صدا می‌کنه یعنی اینکه من و او با هم برادر یا خواهر هستیم. اگر ما یک پدر داشته باشیم پس عضو یک خانواده هستیم. پس، فکر می‌کنم متی به این موضوع با پرداختن به مفهوم ملکوت آسمان با قدرت اشاره می‌کنه و مرتب ازش استفاده می‌کنه. اما دعاست که ما را به این درک در لحظه دعا می‌کشونه؛ من با کسان دیگری که مثل من هستن دعا می‌کنم اما وقتی اونها هم همون چیزی را می‌گن که من می‌گم، به این معنی است که ما خانواده هستیم.

- دکتر استیو هارپر

هیچ چیز دلگرم‌کننده‌تر از این نیست که به این واقعیت فکر کنیم که خدا ما رو در خانواده خودش پذیرفته. بخشیده شدن چیز بزرگی است اما همانطور که جی. آی. پکر در کتابش به اسم «شناخت خدا» می‌گه، عادل شمرده شدن

هم چیز بزرگی است، اما پذیرفته شدن در خانواده خدا چیزی حتی بزرگتره. اینکه خدا پدر ماست، واقعا اوج کار خدا در زندگی ماست. ما فقط توسط خدای داور بخشیده نشدیم؛ ما در خانواده خدا پذیرفته شدیم و او پدر ماست و ما فرزندان او هستیم. پس بنابراین ما هم ارث با مسیح هستیم. هر چیزی که به مسیح میرسه، که همه چیزه، مال ما هم میشه. این میراث ما هم هست. زمانی ما فرزندان غضب بودیم و میراث ما خشم خدا بود. ولی حالا به جای خشم، ما هم ارث با مسیح هستیم. ما شریک طبیعت الهی هستیم و ما در واقع برادران مسیح خوانده شدیم چون ما در او به فرزندی پذیرفته شدیم. پارچه کثیف بی‌عدالتی خودمان را با عدالت مسیح عوض کردیم و به این خاطر فرزندان خدا شدیم و به خانواده او خوانده شدیم و این بزرگترین برکتی است که ما می‌توانستیم تصورش را بکنیم. - دکتر ک. اریک تونسن

در متی ۶: ۲۵-۳۴، عیسی از دو مثال مختلف استفاده کرد تا فرزندان خدا را از توجه او مطمئن کند. او درباره «پرندگان هوا» و «سوسن‌های چمن» حرف زد تا آنها را متوجه کند که خدا به احتیاجات کوچکترین موجودات خلقتش اهمیت می‌دهد. و منظور این بود که اگر خدا حتی به این چیزهای کوچک توجه می‌کند، پس مطمئنا خیلی بیشتر به قوم خود توجه می‌کند. پدر آسمانی ما حتی غذا و لباس و محافظتی بهتر را برای ما مهیا خواهد کرد. عیسی وقتی شاگردانش را از مشکلات بزرگ خدمت آگاه می‌کرد بر محافظت و توجه پدرانه خدا نیز تاکید کرد. برای نمونه در ۱۰: ۱۹-۲۰، عیسی به آنها گفت که آنها را دستگیر خواهند کرد. اما به آنها این را نیز گفت که روح پدر با آنها خواهد بود و به آنها یادآوری کرد که وقتی زندگی آنها به خاطر خدمتشان در خطر باشد، پدرشان از آنها محافظت خواهد کرد.

به سخنان دلگرم‌کننده عیسی در متی ۱۰: ۲۹-۳۱ گوش کنید:

آیا دو گنجشک به یک فلس فروخته نمی‌شود و حال آنکه یکی از آنها جز به حکم پدر شما به زمین نمی‌افتد. لیکن همه موی‌های سر شما نیز شمرده شده است. پس ترسان مباشید زیرا شما از گنجشکان بسیار افضل هستید. (متی ۱۰: ۲۹-۳۱)

برای بسیاری از ایمانداران، زندگی، وقتی که مسیحی باشی، بسیار سخته. مسیحیان در خیلی از جاهای دنیا تحت جفا هستن و شادی عظیم زندگی آنها اینه که بخشی از بدن یا کلیسا هستن و می‌تونن خودشون رو به عنوان قوم خدا معرفی کنن. انجیل به ما میگه که خدا پدر ماست. همانطور که رومیان ۸ به ما میگه، ما امتیاز فوق‌العاده‌ای داریم که می‌تونیم خدا را ابا یا پدر بخونیم. و همچنین می‌بینیم که خدا دائما به اعضای خانواده‌اش توجه می‌کنه و

محبثون می‌کنه. پس، برای ایماندار، اصل این زندگی این دلگرمی است که از مسیح میاد چون حالا خدا پدر ماست.

- دکتر جف لومن

با بررسی قوم خدا هم به عنوان کلیسا و هم به عنوان خانواده خدا، آماده‌ایم که دعوت یا رسالت قوم خدا را مورد بررسی قرار دهیم.

رسالت

قوم خدا به فراوانی از امتیاز کلیسا و عضویت در خانواده خدا برخوردار هستند اما رسالت ما به عنوان قوم او، شامل مشقت، خطر و رنج هم هست. خود عیسی پادشاه رنج کشیده موعود ماست. چون پیرو او هستیم، ما هم رنج می‌کشیم.

برای نمونه در متی ۱۰: ۳۴-۳۶، عیسی گفت که رسالت ما با مبارزه توصیف شده است. به گفته‌های او گوش کنید:

گمان مبرید که آمده‌ام تا سلامتی بر زمین بگذارم. نیامده‌ام، تا سلامتی بگذارم بلکه شمشیر را. زیرا که آمده‌ام تا مرد را از پدر خود و دختر را از مادر خویش و عروس را از مادر شوهرش جدا سازم. و دشمنان شخص، اهل خانه او خواهند بود. (متی ۱۰: ۳۴-۳۶)

در متی ۱۶: ۲۴-۲۵ آن را اینگونه مطرح می‌کند:

... اگر کسی بخواهد متابعت من کند باید خود را انکار کرده، صلیب خود را برداشته و از عقب من آید. زیرا هر کس بخواهد جان خود را برهاند آن را هلاک سازد اما هر که جان خود را به خاطر من هلاک کند آن را دریابد. (متی ۱۶: ۲۴-۲۵)

عیسی می‌دانست که قومش او را انکار می‌کنند همانطور که این کار را کرده بودند. برای پادشاه ما، رنج راهی است به جلال. این در مورد ما هم صدق می‌کند.

روی صلیب، شاید مردم فکر کردن که او نبرد را باخته و حتی در قبر فکر کردن که دیگه کار تموم شده. اما اونها صبح روز سوم را فراموش کردند. عیسی گفت که «شما این بدن را پاره می‌کنید، در سه روز من دوباره قیام خواهم کرد» و بنابراین، وقتی به این فکر می‌کنیم که کلیسا چقدر طرد و سرزنش شد و هر تهمتی که بود بهش زدند، می‌فهمیم که همین کلیسایی که عیسی اون رو پیش برد و به کار گرفت همان کلیسایی است که امروز کار می‌کنه. نگاه کنید که کلیسا چقدر صبور بوده، چقدر تحمل کرده، با این حال هنوز پابرجاست. بزارید یه پله بالاتر برم. انجیل عیسیای مسیح، کلمه‌ای که جسم شد - اونها نتونستن اون موقع او را بکشن، حالا هم نمی‌تونن این کار رو بکنن. پس ما بخشی از یا ... ما کلیسایی هستیم که کلیسای اوست و او اجازه نخواهد داد، حتی دروازه‌های جهنم پیروز بشن و ماموریتش را متوقف کنن. این کلیسا یک ماموریت داره و آن اینه که به همه جهان بره و گمشدگان را شاگرد کنه. چه لذتی داره که من و شما میتونیم اونقدر اطمینان داشته باشیم که کلیسا همیشه پابرجا و حفظ خواهد شد.

- دکتر ویلی ولز

عیسی وعده می‌دهد که به رنج‌های قومش پایان می‌دهد و ما را از سختی‌های مان به آرامش می‌برد، و آرامش را در ما ایجاد می‌کند و ما را بی‌اندازه برکت خواهد داد، اما هنوز نه! تا زمانیکه او برگردد و همه چیز را تازه کند، رسالت ما این است که در پی قدم‌های پادشاه رنج کشیده مان گام برداریم.

عیسی به ما گفت که آمده تا ما زندگی داشته باشیم و زندگی به فراوانی هم باشه. اما می‌دونید که در این زندگی، بعد از اینکه عیسیای مسیح خداوند را شناختیم، هنوز رنج، درد، بیماری را تجربه می‌کنیم؛ هنوز می‌میریم. هنوز ناامیدی و آرزوهایی داریم. هنوز آزرده می‌شیم و به خاطر اون غمگین می‌شیم. می‌دونید، یک سهم از چیزی که لازمه اینجا بدونیم اینه که واضحه که بخشی از آنچه که زندگی به فراوانی یا زیاده‌تر معنی میشه، داشتن عیسی در میان این چیزهاست. ما چیزهایی در زندگی مسیحی مون یاد می‌گیریم که اگر ناراحت یا آزرده نمی‌شدیم، اونها را نمی‌فهمیدیم. هرگز از این چیزها آگاه نمی‌شدیم اگر غم را مثل شادی و خوشی تجربه نمی‌کردیم. من فکر می‌کنم اینجا چیز بالاتری هست که واقعا مهمه. عیسی گفت: «من آمدم تا شما حیات یابید و آنرا زیاده‌تر حاصل کنید.» اما می‌دونید که ما در انتظار چیزی هستیم. بخشی از آنچه در «مسیح» بودن معنی می‌ده انتظار برای کاملیتی است که او میاره. روزی می‌رسه که مسیح برای کلیسایش خواهد اومد. روزی می‌رسه که مسیح بر هر چیزی که به چشم دیده می‌شه سلطنت خواهد کرد. روزی می‌رسه که هر زانویی خم می‌شه و هر زبانی میگه که عیسیای مسیح خداوند است، برای جلال خدا پدر. روزی می‌یاد که هر چشم گریانی و هر اشکی پاک میشه. و بخشی که همین حالا برای ما حیات زیاد داشتن در مسیح معنی می‌شه آرامی یافتن در عیسی است. تجربه همه خوشی‌ها و دردهایی که در

زندگی بر این جهان سقوط کرده پیش می‌یاد در حالی که ما در انتظار چیزی هستیم که داره میاد. حیات بیشتر یعنی توکل بر عیسی تا زمان آمدن او.

- دکتر آلبرت موهلر

نتیجه‌گیری

در این بررسی از انجیل به روایت متی، پیش‌زمینه آن را در رابطه با نویسنده، خوانندگان اولیه و موقعیت آن بررسی کردیم. ساختار و مضمون آن را مطالعه کردیم و مضامین اصلی میراث عهد عتیق آن و تاکیدش را بر قوم خدا مورد ملاحظه قرار دادیم.

انجیل متی خبر خوشی را اعلام می‌کند که وعده‌های ملکوت آسمان مربوط به عهد عتیق در شخص و کار عیسی یا همان پادشاه موعود تحقق پیدا کردند. خبر خوش این است که عیسی بنای ملکوتش برای ما و از طریق ما بنیاد گذاشت و این کار را ادامه می‌دهد. اما این خبر خوش همیشه ساده نیست. همانطور که دیدیم، متی رسالت ما را برای پیروی از پادشاه موعودی که رنج کشید در کلماتی محکم و بنیادی توصیف کرد. اما او همچنین برکات پدر آسمانی را هم در جملاتی حاکی از اطمینان شرح داد، برکاتی که ما را به پیروی وفادارانه از پادشاهمان توانمند می‌کند و در سراسر رنج‌هایمان از ما حفاظت می‌کند تا زمانی که ملکوت آسمان با تمام جلالش بر زمین بیاید.